

മിഷൻ സ്മരണകൾ (1921 - 1925)

Fr. Gregory. C. M. I

MALANKARA
LIBRARY

മിഷൻ സുരണകൾ

(1921 - 1925)

Fr. Gregory, C. M. I.

പ്രസ്താവന

മാർ ഇറുവാനിയോസിന്റെയും മറ്റും 1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ലെ സഭാ പരിവർത്തനത്തിനു ശേഷം കേരളത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലായി പുത്തൻകൂറു സുറിയാനിക്കാരിൽനിന്നും അനേകർ കത്തോലിക്കരായിത്തീരുകയും, അവർക്കായി രണ്ടു രൂപതകൾ തന്നെയും സ്ഥാപിതമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ, അതിനു എട്ടൊമ്പതു കൊല്ലം മുൻപു, എന്നു വെച്ചാൽ കത്തോലിക്കരെപ്പറ്റി 'ഇവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയെ കരിശിൽ തൂക്കിക്കൊന്നവർ (റോമാക്കാർ) അല്ലയോ?' എന്നു പോലും നിഷ്കപടമാനസ്സരായ ചില പുത്തൻകൂറുകാർ ചോദിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലത്തു, കൊല്ലം മെത്രാൻ പുണ്യശ്ലോകനായ ബൻസിഗർ തിരുമേനിയുടെ പക്കൽ പന്തളം തുമ്പമൺ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ചിലർ വന്ദ്യനായ പമ്പുരേത്തു തോപ്പിൽ പാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടർച്ചയായും നിർബന്ധമായും സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷകളുടേയും, അന്നു കേരള കർമ്മലീത്താ സഭയുടെ പ്രിയോർ ജനറാളായിരുന്ന കട്ടക്കയത്തിൽ പെ. ബ. കൊച്ചുചാണ്ടിയച്ചനുമായി ആ തിരുമേനി നടത്തിയ എഴുത്തുകത്തുകളുടെയും ഫലമായി 1921 ഡിസംബർ 21-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഒന്നരൂപതളം കത്തോലിക്കാ മിഷൻ.

1943-ൽ 84-ാം വയസ്സിൽ ദിവംഗതനായ ഫാദർ സ്റ്റീവൻ തയ്യിൽ, ഫാദർ ഹയസിന്തു കുന്നങ്കൽ എന്ന യുവ വൈദികനോടുകൂടെ, മാതൃകയിലുള്ള ബ. പമ്പുരേത്തച്ചന്റെ ഭവനത്തിലാണു അതു സമാരംഭിച്ചതു്. ഒരു മാസശേഷം ഫാദർ ഹയസിന്തു ചെത്തിപ്പുഴയ്ക്കു മടങ്ങി. പകരം ഞാൻ നിയമിതനായി. ഫെബ്രുവരി ആരംഭം

ത്തോടെ ഞങ്ങളുടെ വാസം കളന്ന ചന്തയ്ക്കു കിഴക്കുവശത്തു തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഒരു പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറി. മൂന്നാലു മാസം അവിടെ താമസിച്ചശേഷം മിഷന്റെ ആസ്ഥാനം തുമ്പമൺ യാക്കോബായ പള്ളിക്കു തെക്കുവശം ഒരു വാടക കെട്ടിടത്തിലേക്കും, ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൊട്ടാരക്കര പുലമൺ കവലയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറായി മിഷൻ വക ഒരു പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കും താറുകയുണ്ടായി. 1924 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഫാദർ സ്റ്റീവൻ മടങ്ങി. അനന്തരം എന്റെ സഹായത്തിനായി ആദ്യം ഫാദർ ഹെൻറി വടക്കേടവും പിന്നീടു ഫാദർ ഇഗ്നേഷ്യസു മിത്രക്കരിയും നിയമിതരായി.

അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ വാസം പന്തളത്തും, തുമ്പമണ്ണിലും കൊട്ടാരക്കരയും ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തിരുവല്ലാ മുതൽ തെക്കോട്ടു ചാത്തന്തൂർ വരെയും, കായംകുളം മാവേലിക്കര മുതൽ കിഴക്കോട്ടു റാന്നി കോന്നിവരെയും പുത്തക്കുറ്റുകാർ കൂട്ടമായി വസിക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും മൂന്നിൽപ്പരം കൊല്ലങ്ങളോളം ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും, സാമൂഹികമായും മതാത്മകമായുമുള്ള അവരുടെ സ്ഥിതിയും നിലയും വിഷമതകളും കണ്ടുതന്നെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അവരിൽ വൈദികരും അൽമായരുമായ പല മഹത്തുക്കളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

അന്നത്തെ ചില സ്മരണകളാണ് “മിഷൻ സ്മരണകൾ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ചെറു പുസ്തകം. ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം കീഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. അന്നു പുനരെകൃത്തിനുമായിരുന്ന ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ.
2. അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു ഉടനെ ഇവിടെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ പുരസ്കരിച്ച 1924-ൽ റോമിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയുടെ ഒരു പ്രത്യേക വിസിറ്റർ അപ്പോസ്റ്റോലിക്കായി നിയുക്തനായി വന്നിരുന്ന അത്യുന്നത ലെപ്പീസ്യേ തിരുമേനിയുടെ പക്കൽ ഞാൻ സമർപ്പിച്ച സുഭീർഘമായ അപേക്ഷയും അതിനു

ഉടനേ ലഭിച്ച ആശാവഹമായ മറുപടിയും. 3. അന്നത്തെ മിഷന്റെ ഒരു വിശിഷ്ടഫലം എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന 'തുമ്പമൺ വലുപ്പനെ' സഭാ പരിവർത്തനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ. 4. അന്നത്തെ മിഷന്റെ അവസാനത്തിൽ ബൻസിഗർ മെത്രാനച്ചന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഒരു ചുരുക്കവും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിവ്യത്യാസവും.

പല കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തയ്യാറാക്കി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ ചെറു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നൊരു ഉദ്ദേശ്യമേ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈയിടെ ചില സഹൃദയന്മാർ ഇതു കാണാനും വായിക്കാനും ഇടയായി. അവരാകട്ടെ ഇതു ഉടനെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇതു പലർക്കും രസാവഹവും പ്രയോജനകരവും ആയിരിക്കുമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരുടെനിർബന്ധപൂർവ്വമായ പ്രേരണമൂലമാണു ഇപ്പോൾ, അതേ പന്തളം മിഷൻ സമാരംഭിച്ചിട്ട് 50 കൊല്ലം പൂർത്തിയാകുന്ന ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ ഇതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്. ആ സഹൃദയരുടെ പ്രത്യാശയനുസരിച്ചു് ഇതു് അനേകർക്കു് ഉപയോഗയോഗ്യമായിത്തീരട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടെ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Fr. Gregory Neerakal, C. M. I

Kurianad P. O.,

21 - XII - 1971

വിഷയ വിവരണിക

പ്രസ്താവന.

അദ്ധ്യായം I.

പുനരുകൃത്തിനുള്ളായിരുന്ന
പ്രതിബന്ധങ്ങൾ

1. മതനിഷ്ഠപക്ഷത	1
2. അനുസരണമില്ലായ്മയും, അധികാരത്തോടുള്ള അനാദരവും	5
3. സ്വതന്ത്രമായ വേദപുസ്തക പാരായണം	7
4. എല്ലാറ്റിനും വേദപുസ്തകം സാക്ഷിയല്ല	10
5. മദമല്ല, മതമാണാവശ്യം	4
6. പാഷണ്ഡോപദേശശ്രവണം	15

അദ്ധ്യായം II.

അന്ത്യോക്യൻ റീത്തിനുവേണ്ടി വിസിറ്റർ
അപ്പൊസ്റ്റോലിക് ലിറ്റിസ്യേക്ക് 1924-ൽ
ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയും അതിനു
ലഭിച്ച മറുപടിയും 17

അദ്ധ്യായം III.

ഇമ്പമൺ വല്യപ്പനെ സഭാപരി
വർത്തനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ 24

ഉപസംഹാരം.

കൊല്ലം മെത്രാനച്ചനു സമർപ്പിച്ച അവസാന
ഞെറിപ്പോർട്ടിന്റെ ചുരുക്കവും, ഇന്നത്തെ സ്ഥി
തിവ്യത്യാസവും. 39

മിഷൻ സൂരണകൾ

(1921 - 1925)

അദ്ധ്യായം 1

പുനരൈക്യത്തിനു നേരിട്ടിരുന്ന ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ.

I. മതനിഷ്പക്ഷത

“തിരുവനന്തപുരം കോട്ടയുടെ പല ഗോപുര വാതിലുകളിൽ ഏതിൽ കൂടെയെങ്കിലും ഒരുവനു കോട്ടയ്ക്കകത്തു പ്രവേശിച്ചു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു വരാവുന്നതുപോലെ ഏതു മതസ്ഥർക്കും സ്വന്തം വേദാചാര മാർഗ്ഗേണ നിർവ്വഹണം സ്വഗൃത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം” എന്നു പരിഷ്കാര പ്രിയനായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ വിശാഖം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് ഒരിക്കൽ തന്റെ ഒരു ക്രൈസ്തവ സ്നേഹിതനോടു പറയുകയുണ്ടായി. “മതം ഏതായാലും വേണ്ടില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി” എന്നുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന നാം ഇന്നു സാധാരണ കേട്ടുവരുന്ന ഒന്നാണല്ലോ. പക്ഷേ യാതൊരു ക്രൈസ്തവനും ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല. കാരണം, “ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും, ഒരു ജ്ഞാനസ്താനവും” (എഫേസ്യർ IV, 5) എന്നത്രെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വി. പൌലോസു മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്.

അതേ, സത്യദൈവം ഒന്നു മാത്രം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യമതവും ഒന്നു മാത്രമേ ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ. രണ്ടു സത്യ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക അശക്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെയാണു രണ്ടു സത്യമതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു

ന്നു വിചാരിക്കുന്നതും. പരസ്പര വിരുദ്ധോപദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന മതങ്ങളിൽ ഒന്നല്ലാതെ എല്ലാം സത്യമാകയില്ല. സത്യത്തിനു സാക്ഷി നിൽക്കുന്നതിനും, സത്യം മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി അവതീർണ്ണനായ - സത്യദൈവമായ - ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തുമതം മാത്രമാണു സത്യമതമെന്നും, മറ്റൊന്നും സത്യമല്ലെന്നും പൂണ്ണ ബോധ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മേലുദ്ധരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ ഏതൊരു ക്രൈസ്തവനും പാടെ നിഷേധിക്കുന്നത്. അഞ്ചും അഞ്ചും പത്താണെന്നു നിശ്ചയമുള്ളവനു പത്തല്ലാത്ത ഏതൊരു തുകയും അഞ്ചും അഞ്ചും കൂടിയതല്ലെന്നു എളുപ്പം ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.

എന്നാൽ, സത്യമതം ഒന്നേ ഉണ്ടാകാവൂ എന്ന ന്യായത്താൽ ക്രിസ്തുമതം മാത്രമാണ് ഏകസത്യമതം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന കത്തോലിക്കേതര ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ക്രൈസ്തവസഭകൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ഏതും രക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തമാണെന്നു കരുതുന്നതിലാണ് വിസ്മയം. അതു തീർത്തും യുക്തിവിരുദ്ധമത്രെ. എന്തെന്നാൽ, പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രബോധനങ്ങൾ നൽകുന്ന വിവിധ ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ ഒന്നല്ലാതെ എല്ലാം സത്യമാകയില്ല. ഉദാഹരണമായി പട്ടത്വം അത്യാവശ്യമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന സഭയും, പട്ടത്വമേ ആവശ്യമില്ലെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന സഭയും - രണ്ടും - സത്യമാണെന്നു സുബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കുമോ? അതിനാൽ വ്യത്യസ്ത പഠനങ്ങൾ നൽകുന്ന മതങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമേ സത്യമാകയുള്ളൂ. എന്നതുപോലെതന്നെ വ്യത്യസ്ത പഠനങ്ങൾ നൽകുന്ന സഭകളിൽ ഒന്നുമാത്രമേ സത്യമായിരിക്കയുള്ളൂ. 'സഭയെ കേൾക്കാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു അജ്ഞാനിയെയും ചുങ്കക്കാരനെയും പോലെ ആയിരിക്കട്ടെ' എന്നാണല്ലോ (വി. മത്തായി XVIII. 17.) ക്രിസ്തുനാഥൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അരുൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ സഭയെ എന്നു പറയുന്നതു ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ഏക സത്യസഭയെ എന്നല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയെ എന്നു ഗ്രഹിക്കുക സാധ്യമാണോ?

കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും, ഒരു നൂറിൽപരം കൊല്ലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായുള്ള സംസർഗ്ഗംമൂലം, പുത്തൻകൂറുകാർക്ക് നേരിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ വിപത്തു 'സഭാനിഷ്ഠക്ഷത' അത്രെ. അതായതു ഏതു സഭയിലും രക്ഷയുണ്ട് എന്ന് പരോക്ഷമായെങ്കിലും അവർക്കുള്ള ഒരു ധാരണയാണ്. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യസഭ കത്തോലിക്കാസഭയാണെന്നു ആ സഭയുടെ അനുയായികൾക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു അവർ എന്നും എവിടെയും അതു ധൈര്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ശരിയായ അളവുകോൽ (Rule of Faith) സ്വകീയ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ വേദപുസ്തകമല്ല, പ്രത്യുത സത്യസഭയാണെന്നു പുത്തൻകൂറുകാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തങ്ങളുടേതാണു ഏക സത്യസഭയെന്നോ, കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ രക്ഷയില്ലെന്നോ പറയാൻ ഇവരാകട്ടെ മറേറതെങ്കിലും സഭക്കാരാകാട്ടെ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല.

ഞാൻ കൊട്ടാരക്കര താമസിക്കുകയിൽ ഒരിക്കൽ കോട്ടയത്തു നിന്നും ആലപ്പുഴയ്ക്കുള്ള ബോട്ടിൽ യാത്രകഴിക്കാനിടയായി. ആ ബോട്ടിൽ എന്റെസമീപെ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ഉപദേശിയും, ഒരു യാക്കോബായക്കാരനും ഒരു മാത്തോമ്മാക്കാരനും ഇരുന്നിരുന്നു. സംഭാഷണമദ്ധ്യേ ഉപദേശി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി.

“അച്ചാ, ഒന്നുകിൽ അങ്ങയുടെ അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ നിലയാണു് ശരി. ഇവരുടെനില എങ്ങനെയായാലും ഒരൊരാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. കാരണം, വിശ്വാസത്തിന്റെ ശരിയായ അളവുകോൽ വേദപുസ്തകം മാത്രമാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരു കൂട്ടരും, അതല്ല സത്യസഭയാണെന്നുവേറൊരുകൂട്ടരും വാദിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്. ഞങ്ങളാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാണു്. ഇവരാകട്ടെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇവർ അങ്ങയോടുകൂടെ ആദിമസഭയായ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു നിൽക്കേണ്ടതാണു്. അതല്ലെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായം ഉപേക്ഷിച്ചു് ഞങ്ങളുടെകൂടെ ചേ

രേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഇവരുടെ നിലപാടിനാകട്ടെ ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു യാത്രാവേളയിൽ ഒരു ചേരമ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു യുവാവ് എന്നോട പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യവും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. അയാൾ പറയുന്നു: “അച്ഛാ, ഞാൻ ചൂരനാട്ടു സ്വദേശിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആ ദിക്കിലും ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരിൽ നിന്നും പലർ നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്കു വിവാഹത്തിനു അവർ പെണ്ണു തരികയില്ല. അതിനു അവർ പറയുന്ന ന്യായം എന്താണെന്നോ? ഞങ്ങൾ പ്രകാശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാണ്. നിങ്ങളോ അന്ധകാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ. അങ്ങനെയിരിക്കെ പ്രകാശത്തിലിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു തള്ളി വിടുമോ? അതു ശരിയാണോ? എന്നൊക്കെയാണു അവർ പറയുന്നത്.”

ഇതര സഭകൾ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലാ എന്നു പുത്തൻകൂറുകാർ ധൈര്യമായി ഖണ്ഡിച്ചു പറയാത്തതിനു ഒരു യാക്കോബായ മാനുസ് എന്നോട പറഞ്ഞ ഒരു ന്യായവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. “ഒരു യാബോയക്കാരനായ ഞാൻ ഒരു മാത്തോമ്മാക്കാരിയെയാണു വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ ഒരു മകളെ സി.എം. എസ്സിലും മറെറൊരു മകളെ പെന്തക്കോസ്റ്റിലും എന്റെ ഒരു പെങ്ങളെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലുമാണു കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയിരിക്കെ, എന്റെ ഭാര്യയുടെയോ, പെൺമക്കളുടെയോ, സഹോദരിയുടെയോ സഭകളിൽ രക്ഷയില്ലെന്നു പറയാൻ ഞാൻ എങ്ങനെയാണു ധൈര്യപ്പെടുക?”

വിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ പ്രയോജനമെന്തു്? “ഒരുവൻ തനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു പറയുകയും, അവനു പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ എന്തു പ്രയോജനം?...പ്രവൃത്തി കൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസം തനിയേ ചത്തതാകുന്നു.” (വി. യാക്കോബ് II. 14-17) എന്നാണല്ലോ വി. യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

2. അനുസരണമില്ലായ്മയും, അധികാരത്തോടുള്ള അനാദരവും.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായുള്ള സംസ്കൃതഫലമായി പുത്തൻകൂറുകാർക്ക് നേരിട്ടിട്ടുള്ള വേറൊരു വിപത്തു മേലധികാരത്തോടു വേണ്ടതായ ബഹുമാനത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും കുറവാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധികൾ എന്നു കരുതി പുത്തൻകൂറുകാർ പ്രത്യേകവിധം ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസുബാവായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അധികാരങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെയിടയിൽ കാൻറർബറി ആർച്ചുബിഷപ്പിനുള്ള നാമമാത്രമായ അധികാരത്തോടു സമമായിട്ടാണ് ഇന്നിവിടെ പ്രായോഗികമായി നോക്കുന്നപക്ഷം തീർന്നിരിക്കുന്നത്. അവരുടെയിടയിൽ കണ്ടുവരുന്ന മിക്ക കഴപ്പങ്ങളുടെയും വഴക്കുകളുടെയും പ്രധാന കാരണം ഈ അനുസരണമില്ലായ്മയും, വൈദികരോട്—പ്രത്യേകിച്ചു മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന വിവാഹിതരായ വൈദികരോട്—ഉള്ള അനാദരവുമാണെന്നതു നിസ്സർക്കമാണ്.

മതസംബന്ധമായി എന്നോടു ഓരോന്നെല്ലാം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാനുസം സരസനുമായ ഒരു യാക്കോബായ യുവാവു സംഭാഷണമദ്ധ്യേ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. ..അച്ചാ അവിടുന്ന് പറയുന്നതെല്ലാം ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്കു അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനോ, ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന നിലയിൽനിന്നു മാറാനോ ഉള്ള വിഷമത ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. മലങ്കരസഭ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു ഞങ്ങൾക്കു എത്ര നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യമാണുള്ളതു? നിങ്ങളുടെ സഭയിലാണെങ്കിൽ എത്രയെത്ര കെട്ടും പൂട്ടുമാണുള്ളതു? നിങ്ങളുടെയും ഞങ്ങളുടെയും സഭാഘടനതന്നെ വ്യത്യസ്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ പാപ്പാ മെത്രാന്മാരെയും, മെത്രാന്മാർ പട്ടക്കാരിരെയും, പട്ടക്കാർ ജനങ്ങളെയും ഭരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലാകട്ടെ അനുഭവ

ത്തിൽ ബാവായെ മെത്രാന്മാരും, മെത്രാന്മാരെ പട്ടക്കാ
രും, പട്ടക്കാരെ ജനങ്ങളുമാണു ഭരിക്കുന്നതെന്ന് പറയാം.
നോക്കുക, എത്ര നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യം! ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം
പരിത്യജിച്ചിട്ട് ഇത്രയധികം ബന്ധവസ്തുക്കളോടുകൂടിയ
റോമാസഭയിൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെയാണച്ചോ ചേരുക?'

തുമ്പമൺ അങ്ങാടിയിൽ ഒരു ഭവനത്തിൽ കുറേ യാ
ക്കോബായക്കാർ കൂട്ടം കൂടിയിരിക്കയിൽ ഞാൻ അതി
ലേ കടന്നുപോകാൻ ഇടയായി. അപ്പോൾ ഞാൻ അവി
ടെ ഒന്നു കയറിപ്പോകണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനു
സരിച്ചു ഞാൻ അവിടെ കയറി. അവരെല്ലാം സസന്തോ
ഷം എന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അനന്തരമുണ്ടായ സം
ഭാഷണത്തിനിടയിൽ അവരിൽ ഒരാൾ വൈദികരെപ്പ
റ്റി ഓരോ വിമർശനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ
ഹാ, എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത്? വൈ
ദികരെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയാണോ പറയേണ്ടത്? എന്നു ഞാ
ൻ ചോദിച്ചതിന് ആ മാന്യൻ ഉടൻ നൽകിയ മറുപടി
ഇതാണ്:

“എന്താണച്ചോ? ഞങ്ങളുടെ വൈദികരും ഞങ്ങളും
തമ്മിൽ എന്താണു വ്യത്യാസം? അവർക്ക് പട്ടത്വമുണ്ട്.
അതിനു അവർ സമർപ്പിക്കുന്ന ബലിയിൽ ഞങ്ങൾ സംബ
ന്ധിക്കുകയും, അവർ നൽകുന്ന കൂദാശകൾ ഞങ്ങൾ സ്വീ
കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അക്കാര്യം ഒഴിച്ചാൽ, അവ
രും ഞങ്ങളും തമ്മിൽ എന്താണു വ്യത്യാസം? അൽമായരാ
യ ഞങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അവർക്കും ഭാര്യയും മക്കളും,
വീടും കുടുംബവും, നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളും, ചിട്ടിയും
ബാങ്കും, തോട്ടവും കൃഷിയും, കേസുകളും ഏർപ്പാടുകളും എ
ല്ലാമുണ്ട്. തന്നിമിത്തം പൊതുക്കാര്യങ്ങളോ ഇടവക കാ
ര്യങ്ങളോ അന്വേഷിക്കാനും നടത്താനും അവർക്കു സമയ
വും സൗകര്യവും ഇല്ലെന്നു പറയാം. നിങ്ങളുടെ കാര്യമാക
ട്ടെ ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വീ
ടും നാടുംവിട്ട് എടുപത്തു കൊല്ലത്തെ പ്രത്യേക വൈദിക
പഠനവും നടത്തി, ഗുരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ച്, അവിവാഹി
ത ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട്, സ്വാർത്ഥം വെടിഞ്ഞു, അ

ന്യരുടെ നന്മയ്ക്കായി സഭാ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കത്തോലിക്കാ വൈദികരായ നിങ്ങൾ. അതിനാൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞതൊന്നും നിങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടതില്ല.

3. സ്വതന്ത്രമായ വേദപുസ്തക പാരായണം.

ഞങ്ങൾ 1922-ൽ, തുമ്പമൺ യാക്കോബായ പള്ളിക്കു സമീപം ഒരു വാടകവീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കുറെ പുത്തൻകുറുകാരമായി മതകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചമ്പക്കുളം സ്വദേശിയായ ഒരു സാധു വള്ളക്കാരൻ അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു. അയാൾ ചമ്പക്കുളത്തുനിന്നും നെല്ലുകയറി കോന്നിയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിററഴിച്ചു മടങ്ങിപ്പോകുംവഴി തുമ്പമൺഭാഗത്തു വന്നപ്പോൾ 'നിങ്ങളുടെ രണ്ടുപേർ ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കു സമീപം വന്നു താമസിക്കുന്നുണ്ട്' എന്നു അവിടെയുള്ള ചിലർ പറഞ്ഞതുകേട്ടു വളം കടവിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നതാണ്. പുത്തൻകുറുകാരും ഞാനുമായുള്ള സംഭാഷണം അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ ആ സാധു കത്തോലിക്കന്മാർ ഓരോന്നും ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി. അക്കൂട്ടത്തിൽ 'കത്തോലിക്കരായ നിങ്ങൾക്കു വേദപുസ്തകം വായിക്കാൻ മുടക്കില്ലേയോ? വേദപുസ്തകം വായിക്കാത്ത നിങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികളായിട്ടു ഗണിക്കാവുന്നതാണോ?' എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതെല്ലാം മാനമായി കേട്ടശേഷം ആ സാധു മനുഷ്യൻ അവരോടു വളരെ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു മറുപടി ഇതാണ്:

കത്തോലിക്കരായ ഞങ്ങൾക്കു വേദപുസ്തകം വായിക്കാൻ മുടക്കാണെന്നു നിങ്ങളോടു ആരാണു പറഞ്ഞതു? ഞങ്ങൾക്കു അതു വായിക്കുന്നതിനു മുടക്കൊന്നുമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതു വായിക്കണമെന്നു ഞങ്ങളുടെ സഭ

നിഷ്കർഷിക്കുകയും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർക്കു ഭണ്ഡ വിമോചനം' എന്നു പറയുന്ന ചില പ്രത്യേക വരങ്ങൾ കല്പിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ടു വാസ്തുവത്തിൽ ഏവരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. അതനുസരിച്ചു, പലരും സുറിയാനിയിലും, ലത്തീനിലും, ഇംഗ്ലീഷിലും, തമിഴിലുമുള്ള വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നുമുണ്ട്. മലയാളത്തിലാണെങ്കിൽ, നാലു സുവിശേഷങ്ങളും ശ്ലീഹന്മാരുടെ നടപടിക്രമങ്ങളും മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുള്ളൂ. മറ്റു ഭാഗങ്ങളുടെ വിവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനാൽ, വേദപുസ്തകം മുഴുവൻ മലയാളത്തിൽ വായിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ല.

ഇനി, വേദപുസ്തകം വായിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു മുടക്കു് ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ സ്വല്പമായ ഒരു വാസ്തുവം ഇല്ലാതില്ല. അതു എന്താണെന്നോ? നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് നടക്കുന്നതും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമല്ലാത്തതുമായ മലയാളത്തിലുള്ള ആ 'പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വേദപുസ്തകം' വായിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു സഭയുടെ മുടക്കുണ്ടു്. അതിനു തക്ക കാരണവുമുണ്ടു്. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ എത്രതന്നെ വിശിഷ്ടവും രുചികരവുമായിരുന്നാലും അതിൽ വിഷം സ്വല്പമായിട്ടായിരുന്നാലും കലർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അതു നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നാം ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ സഭയാണെങ്കിൽ സ്നേഹവത്സലയായ ഒരുത്തരമാതാവാണ്. അവർക്കു 20 ശതാബ്ദക്കോലത്തെ പരിജ്ഞാനവുമുണ്ടു്. ആ നല്ല അമ്മ തന്റെ അരുമസന്താനങ്ങളായ ഞങ്ങളോടു പറയുന്നതു "എന്റെ പ്രിയ കുഞ്ഞു മക്കളേ, നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുവിൻ. അതു ദൈവവചനമാണു്. അതു വളരെ നല്ലതുമാണു്. എന്നാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വേദപുസ്തകം നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിക്കരുതേ. ഇടയ്ക്കിടെ തെറ്റുകൾ ഉള്ളതും, വിഷം കലർന്നതുമാണു് അതു്. അതിനാൽ, അതൊരിക്കലും വായിക്കരുതു്" എന്നാണു്. ഇതിൽ സഭയെ സ്തുതിക്കുകയല്ലാതെ കുറും പറയാനുണ്ടോ? ഇങ്ങനെ ഒരേർപ്പാടു്

നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ ഇല്ലായ്കയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിട്ടും അതിനെ അവഗണിക്കുകമൂലമോ നിങ്ങളുടെ യാദൃകം ഈ നിഷിദ്ധ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വേദപുസ്തകം സ്വതന്ത്രമായി വായിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ഫലമായി ഒട്ടു വളരെപ്പേർ മാത്രം സഭ വിട്ടു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായിത്തീരുന്നതിനും ഇടയായിട്ടില്ലയോ എന്നു ഓർത്തുനോക്കുവിൻ.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. അതു മറ്റൊന്നു മല്ല. ഇങ്ങനെ വേദപുസ്തകം വായിക്കാൻ സഭയുടെ ഉപദേശവും നിർദ്ദേശവും ഉണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ആളുകളിൽ മിക്കവരും വേദപുസ്തകം വായിക്കാറില്ല എന്നതാണ് അതു്. അതിനു കാരണവുമുണ്ട്. ഞങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരാണ്. വായിക്കാൻ അറിയാവുന്നവരിൽതന്നെയും പലർക്കും ജോലിത്തീരക്കുകൾ മൂലം വേദപുസ്തക വായനയ്ക്കുവേണ്ട സമയവും സൗകര്യവും ഉണ്ടായെന്നു വരികയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, വേദപുസ്തകത്തിലെ സത്തായിട്ടുള്ള കാര്യമെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം എന്നാണ് പറയേണ്ടതു്. അതെങ്ങനെയാണെന്നു പറയാം.

എന്തിനാണു നാം വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതു്? നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനു നാം അവശ്യം വിശ്വസിക്കേണ്ടതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും എന്തെല്ലാമെന്നു അതിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ലയോ? കൊള്ളാം, നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം ധാരാളമായും വായിക്കുന്നവരാണല്ലോ. അതിൽനിന്നും ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമോ? സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം അതു സാധിക്കും. എങ്ങനെയാണെന്നോ? ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചു കുട്ടികൾ മുതൽ ഏവരും വായിച്ചുപഠിച്ചു മനപ്പാഠമാക്കിയിരിക്കേണ്ട ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമുണ്ട്. വേദപാഠപുസ്തകം എന്നാണ് അതിന്റെ പേർ. അതു ഞങ്ങളേവരും പഠിക്കും. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതു എന്താണ്? നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനു നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതും പ്ര

വർത്തിക്കേണ്ടതും എന്തെല്ലാമെന്നു അപ്രമാദസഭ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചെടുത്തു നൽകുന്ന ഒന്നാണത്രും. അതിനാൽ, ആ ചെറുപുസ്തകം ഞങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതോടെ വേദപുസ്തകം മുഴുവനും ഞങ്ങൾ 'അരച്ചു കുടിച്ചതുപോലെ' ആണെന്നു പറയാം.

ആ സാധു കത്തോലിക്കന്റെ ഈ വിശദീകരണം ശ്രവിച്ചതോടെ കേരവിക്കാർ നിശ്ശബ്ദരായി. വലിയ പഠിപ്പോ വിജ്ഞാനമോ ഇല്ലാത്ത ഒരു വെറും സാധാരണക്കാരനായ അയാളുടെ വാദഗതികളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുവാക്യങ്ങളാണ് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. 'നാടുവാഴികളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ, അവരുടെയും പുറജാതികളുടെയും സാക്ഷ്യത്തിനായി ഞാൻനിമിത്തം നിങ്ങളെ അവർ കൊണ്ടുപോകും. അവർ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ അഥവാ എന്തു പറയേണ്ട എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടേണ്ട. നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതു ആക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും. എന്തെന്നാൽ, നിങ്ങളല്ലാ പറയുന്നതു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങൾ മുഖേന പറയുന്നു'

(വി. മത്തായി x. 18-20).

4. എല്ലാറ്റിനും വേദപുസ്തകം സാക്ഷിയല്ല.

പുത്തൻകൂറു തെക്കുംഭാഗ (കുന്നാനായ) ക്കാരുടെയിടയിൽ മിഷൻ ജോലിക്കായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വന്ദ്യ ദേഹമാണ് കൈപ്പഴ തറയിൽ ബ. യാക്കോബച്ചൻ. 1923-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ കല്ലിശ്ശേരിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു സന്ദർശിക്കാനായി തൃവമണ്ണിൽനിന്നും ഒരു ദിവസം ഞാനവിടെ ചെന്നിരുന്നു. അന്നു റാന്നിക്കാരൻ ഒരു യാക്കോബായ ഉപദേശിയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പല കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ എന്നോടു ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി:

ഉപദേശി— മിശിഹാതമ്പുരാന്റെ പത്രങ്ങളുൾപ്പെടെ എല്ലാ പാഠമേലാണു മിശിഹാ തമ്പുരാൻ തന്റെ സഭ സ്ഥാപിച്ചതെന്നും, അതിനാൽ, പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നവർ മാത്രമാണു സത്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും ആണല്ലോ നമ്മൾ ഇരുകൂട്ടരും പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതും, പത്രോസ് തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതും അന്ത്യോഖ്യായിൽ ആണെന്നു വേദപുസ്തകം തെളിവാക്കി സാക്ഷ്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. പത്രോസ് റോമയിൽ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നു മില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു് വി. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തോടു യോജിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു എന്താണു പിശകുള്ളതു്?

ഞാൻ—പത്രോസ് ആദ്യമായി അന്ത്യോക്യായിൽ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു് അവിടെ കുറേക്കാലം ഭരണവും നടത്തിയശേഷം അവിടെ വേറൊരാളെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചിട്ടു് അന്നത്തെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന റോമയിലേക്കു പോയി അവിടെ സഭയുടെ പൊതുനായകൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു ദീർഘകാലം ഭരിക്കുകയും, ഒടുവിൽ അവിടെവെച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണു് സഭാപിതാക്കന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് റോമാ മെത്രാൻ സഭയുടെ സാർവത്രികാധിപസ്ഥാനം ആദ്യകാലം മുതൽ എന്നും അവകാശപ്പെടുന്നതും, അന്ത്യോക്യായാവട്ടെ സാമന്ത പ്രദേശങ്ങളുടെ മേലുള്ള ആധിപത്യമല്ലാതെ സാർവത്രികസഭയുടെ അധിപസ്ഥാനം ഒരു കാലത്തും അവകാശപ്പെടാത്തതും.

ഉപദേശി—ഇങ്ങനെയെല്ലാം പറയുന്നതുകൊണ്ടു് വേദപുസ്തകത്തിൽ റോമയിൽ സിംഹാസനം സ്ഥാപി

ച്ചതിനു തെളിവൊന്നുമില്ലല്ലോ. അന്ത്യോക്യായെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ തക്ക തെളിവുണ്ടല്ലോ താനും.

ഞാൻ-വേദപുസ്തകത്തിലും അതിനു തെളിവില്ലെന്നില്ല. വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ബാബിലോണിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിങ്ങൾക്കമംഗളം പറയുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അന്നത്തെ ബാബിലോണിൽ അന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളേ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, പഴയകാലത്തെ ബാബിലോൺ മഹാനഗരത്തിന് സദൃശമായിരുന്ന റോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്, രൂപകാത്മത്തിൽ, ബാബിലോണിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിവിടെ ശ്രീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ശാസ്ത്രീകളുടെ അഭിപ്രായം.

ഉപദേശി-അച്ചാ, ഇതൊക്കെ വളച്ചുകെട്ടി പറയുന്നതല്ലേ? അന്ത്യോക്യായുടെ കാര്യത്തിൽ വേദപുസ്തകത്തിലെ തെളിവു എത്ര സ്പഷ്ടമാണ്?

അയാൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊണ്ടു അകത്തെ മുറിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന പരേതനായ പുലയങ്കാട്ടിൽ ബ. ജോണച്ചൻ രംഗത്തേക്കു ഇറങ്ങിവന്നു. ഈ ആധുനികകാലത്തു 1922-ൽ യാക്കോബായ സഭയിൽനിന്നും കത്തോലിക്ക സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ഒരു പ്രമുഖ വൈദികനും, പണ്ഡിതനും, രാമമംഗലം സ്വദേശിയുമായിരുന്നു ഈ വന്ദ്യദേഹം.

അദ്ദേഹം പറയുന്നു-അച്ചാ, ഈ ഉപദേശിയോടു ഞാൻ മറുപടി പറയാം. അവിടുന്ന് അന്നുവെച്ചിലും. അപ്പോൾ, വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയതും, അവിടെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതുമായ വിവരങ്ങൾ ഉപദേശി വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ?

ഉപദേശി-എന്റെ അച്ചാ, ഞാൻ വായിച്ചിട്ടില്ല. അതു വേദപുസ്തകത്തിൽ ഏതു ഭാഗത്താണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

അച്ചൻ—ഹാ! വേദപുസ്തകം സൂക്ഷിച്ചു വായിക്കണ്ടേ? യേശുവിശിഷ്ടന്റെ പത്രങ്ങളു ശിഷ്യരിൽ ഒരുവനും, നമ്മുടെ പിതാവുമായ മാതേന്താമ്മാ ശ്രീഹാ നമ്മുടെ ഈ കേരളത്തിൽ വന്നെന്നും, ഇവിടെ നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നും, അവർക്കായി ഈ കേരളത്തിൽ ഏഴുപള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചെന്നും ഉപദേശി വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?

ഉപദേശി—എന്ത്? ഒരു മാതേന്താമ്മാ നസ്രാണിയായ ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നോ? തീർച്ചയായും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അച്ചൻ—കൊള്ളാം, നല്ലതു്. വേദപുസ്തകത്തിൽ തക്കതെളിവില്ലാത്തതൊന്നും വിശ്വസിക്കാത്ത ഉപദേശി അക്കാര്യം വിശ്വസിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതിനുള്ള തെളിവു തീർച്ചയായും വേദപുസ്തകത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ആ വേദവാക്യത്തിന്റെ അടുത്തവാക്യത്തിൽ കാണാം, വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാസിംഹാസന സ്ഥാപനക്കാര്യം. വേദപുസ്തകമെടുത്തു വായിച്ചുനോക്കുക.

ഇത്രയും സരസമായി പറഞ്ഞ ശേഷം അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്, 'അച്ചാ, ഇവർക്കൊക്കെ ശാസ്ത്രീയവാദങ്ങൾ കൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അവർ അതു ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല. ഇത്തരമൊക്കെയാണ് ഇവർക്കു വേണ്ടതു്. തൊട്ടതിനെല്ലാം വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യം സാധ്യമാണോ? താദൃശ സാക്ഷ്യം കൂടാതെ ഞായറാഴ്ചാചരണം, ശിശുസ്നാനം എന്നിതുപോലെയുള്ള എത്രയെത്ര കാര്യങ്ങൾ വേദപുസ്തകം മാത്രം വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവുകോലായി സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർപോലും സംശയരഹിതമായി ഇന്നും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു?'

5. മദമല്ല, മതമാണ് ആവശ്യം.

ഞങ്ങൾ പന്തളം മിഷനിൽ ചെന്നിട്ട് നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രമുഖനായ ഒരു യാക്കോബായ വൈദികനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഈ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പുരുഷിയ കാലത്തെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെയാളുകളെ കത്തോലിക്കരാക്കിത്തീർക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം തന്നെ അവരെയാക്കോബായക്കാരാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, യാക്കോബായ വിശ്വാസം എന്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർക്ക് ഒരു പിടിയും ഇല്ലാത്തതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, വേദപുസ്തകത്തെ പേക്ഷിച്ച് സഭയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യം, വി. പത്രോസിനു സഭയിലുള്ള പ്രാമുഖ്യം, കൃപാമാർഗ്ഗങ്ങളായ ഏഴു കൂടാശുകളുടെ ആവശ്യകത എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രബോധനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഇരു സഭകളും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി, സ്വന്തം മുഖത്തു കരിതേയ്ക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ചില ആളുകളുടെ ചോദ്യങ്ങളും വാദങ്ങളും കേട്ടാൽ ഇവർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.”

ഇതിനു സരസനായ ആ വന്ദ്യ വൈദികൻ എനിക്കു നൽകിയ മറുപടിയല്ലേ കേൾക്കേണ്ടതു്. “അച്ചാ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതു മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുള്ളതു് മതമല്ല, പിന്നെയോ മദമാണു്.” അതായതു് ഇവിടെയുള്ളവർ മതത്തെയും മതകാര്യങ്ങളെയും അവഗണിച്ചിട്ടു് വഴക്കിലും ശബ്ദയിലും സ്പർദ്ധയിലും പിണക്കത്തിലുമൊക്കെയാണു് ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു സാരം.

6. പാഷണ്ഡികളിൽ നിന്നല്ല

മതബോധനം സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്.

“നരകത്തിൽനിന്നും വന്ന മാലാകാ”

പന്ത്രണ്ടു മിഷന്റെ കാലത്തോടു സമീപിച്ചും, 1930 ലെ പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പായും, ഓമല്ലൂർ പുത്തമ്പീടികയിൽ കുറെ വീട്ടുകാർ 1960-ൽ ദിവംഗതനായ പീടികയിൽ ബ. ഗീവർഗീ സച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ യാക്കോബായ സഭയിട്ടു കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ ക്ഷുഭിതരായിത്തീർന്ന അവിടുത്തെ പുത്തൻകൂറുകാർ ഓമല്ലൂരിൽ ഒരു പ്രതിഷേധമഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഒരാൾ കൈനകരി കളിപ്പറമ്പിൽ കഞ്ചെറിച്ചൻ ആയിരുന്നു. ഇയാൾ കത്തോലിക്ക സഭയെ ദുഷിച്ച യോഗത്തിൽ പലതും പറഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ, ആ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കെങ്കിരേത്തു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു് എന്നൊരു മാനുനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ആരോ ഒരാൾ പ്രാസംഗികനോടു ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചു; “ആ ഇരിക്കുന്നയാൾ ഒരു യാക്കോബായക്കാരനാണെങ്കിലും ഇത്രയധികം പേർ ഇവിടെ കാതോലിക്കരായിത്തീരാനുള്ള ഒരു പ്രധാന പ്രേരകൻ അയാളാണു്. അയാൾ ഇനിയും കാതോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരാതെ ഇങ്ങനെ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതു് ഈവിധമുള്ള നമ്മുടെ യോഗങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായി വന്നു സംബന്ധിക്കുന്നതിനും കഴുപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു്. അതിനാൽ, ആ യോഗം കലക്കി പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ വെച്ചുകൊടുത്താൽ കൊള്ളാം.”

ഇതു ശ്രവിച്ച മാത്രയിൽ കഞ്ചെറിച്ചൻ അയാളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു; “ഹാ! എന്റെ സോദരാ, കാതോലിക്കാ സഭയുടെ ബാഹ്യാഭിമുഖീകരണം കണ്ടു മയങ്ങിപ്പോവുകയോ, വേണ്ടവിധം ആലോചിക്കാതെ പെ

ഒട്ടന്നു അതിലേക്കു എടുത്തുപാടുകയോ ചെയ്യരുതേ. ആ സഭയിൽ ജനിച്ചവർക്കു ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണു് ഞാൻ. എന്നെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലും. സ്വാന്തര്യത്തിൽ നിന്നും ആ സഭയുടെ വഷളത്വങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു് അതിനെ പരിത്യജിച്ചു് ഇന്നു മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ ചേർന്നു ജീവിക്കുന്ന ഒരാളാണു് ഞാൻ. അതുകൊണ്ടു് അനുഭവസ്ഥനായ എന്നെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലും. അബദ്ധത്തിൽ ചെന്നു പാടരുതേ.”

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അതിസരസനായ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു ശാന്തമായി പറയുകയാണു്. “എന്റെ പ്രിയ സഹോദരാ, നിങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തിനു നന്ദി. ഇന്നു ഈ സഭയിൽ ഒരു പിശാചു വന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതായാൽ അവൻ എന്തായിരിക്കും പറയുക? സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളാരും, വല്ലവരും വല്ലതും പറയുന്നതു കേട്ടു്, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനായി ശ്രമിച്ചേക്കരുതേ. അവിടെ ദീർഘകാലം വസിച്ചിട്ടുള്ളവരും, അവിടുത്തെ വഷളത്വങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു് അവിടം വിട്ടുപോന്നിട്ടുള്ളവരുമാണു് ഞങ്ങൾ. അതിനാൽ, അനുഭവസ്ഥരായ ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നല്ലാതെ പറയുമോ? അതുകൊണ്ടു് അവിടം നരകത്തിൽനിന്നും വന്ന ഒരു മാലാകീ’ ആയിട്ടേ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നുള്ളു.”

അവിചാരിതമായ ഈ ചുട്ടമറുപടി കിട്ടിയ മാത്രയിൽ ആ അനുഭവസാക്ഷി സ്ഥലം വിട്ടെന്നു പറയണ്ടല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 2

അന്ത്യോക്യൻ റീത്തിനുവേണ്ടി, 1924 - ൽ
ജൈഹിക സന്ദർശകനായി ഇൻഡ്യയിലേക്കു
വന്നിരുന്ന ലപ്പീസ്യേ തിരുമേനിക്കു
ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ.

To

His Excellency,
The Most Rev. A. H. M. Lepicier, O. S. M.,
Visitor Apostolic to India,
Bishop's House, Olikara, Quilon.

വിഷയം:- യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിലെ
മിഷൻ പ്രവർത്തനം.

അഭിവന്ദ്യ പിതാവേ,

ഈ കൊല്ലം രൂപതയിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏക പ്ര
സ്ഥാനമായ ഞങ്ങളുടെ ഈ മിഷനെപ്പറ്റി അറിയുന്നതു
അവിടുത്തേക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കും എന്നുള്ള പൂർണ്ണ
പ്രതീക്ഷയോടെ കീഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്കു അങ്ങ
യുടെ ദയാദൃഷ്ടി പതിക്കണമെന്നു സവിനയം അപേക്ഷി
ക്കുന്നു.

ഒരു സുറിയാനി കർമ്മലീത്താ വൈദികനായ എ
ന്നെ കൊട്ടാരക്കരവെച്ചും കൊല്ലത്തുവെച്ചും അവിടുന്ന് ക
ണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ഭിന്നസഹോദരങ്ങളായ യാക്കോബു

യുക്തങ്ങളുടെ പുനരുകയാലും പ്രയത്നിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അഭിവന്ദ്യ ബൻസിഗർ മെത്രാനച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം എന്റെ മേലധികാരികൾ എന്നെ ഈ കൊല്ലം രൂപതയിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരു സഹസന്യാസ വൈദികനുമൊന്നിച്ചു ഞാനിവിടെ ജോലിചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി. രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ദിനന്തോറും നാനാസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റി സ്പെന്റിച്ച് ജനങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുകയും, യാത്രാവേളയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നവരോടും, ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഞങ്ങളുടെ വസതിയിൽ വരുന്നവരോടും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ മതത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിതാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടി. ഇതത്ര ഫലപ്രദമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈ മൂന്നു സന്യാസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഈ മൂന്നുകൊല്ലത്തിനകം ചുരുക്കം ചിലരെ, കഷ്ടിച്ചു അരഡസൻ പേരെ മാത്രമേ, പുനരുകപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഞങ്ങളുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന യാക്കോബായക്കാരുടെ നമ്മുടെ മതത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ പറയുന്നവയെല്ലാം ശരിയെന്നു അവർ മിക്കവരും സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും, അവർ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ അവരുടെ പഴയ വഴിയേതന്നെ പോകുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അവരുടെയിടയിൽ മതത്തെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമത്രെ. മതം ഏതായാലും അതൊരു ക്രിസ്തുമതം ആയിരിക്കുന്ന പക്ഷം നിത്യരക്ഷാപ്രാപ്തിക്കു അതു മതി എന്നൊരു ധാരണയാണ് അവരിൽ മിക്കവർക്കും ഉള്ളതു്. ഒരു നൂറ്റിൽപരം കൊല്ലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുമായുള്ള അവരുടെ സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലമാണിതു്. അതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചുതന്നെ ജോലി തുടരുന്ന പക്ഷം അടുത്ത ഭാവിയിലെങ്ങും അവരുടെ പുനരുകൃതകാര്യത്തിൽ വലിയ പ്രതീക്ഷയൊന്നും വഴി കാണുന്നില്ല. ഇതുവരെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനം ഒരു പരാജയമാണെന്നത്രെ തോന്നിപ്പോകുന്നത്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കീഴെ പറയുന്ന പദ്ധതി കൂടുതൽ ഫലദായകമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. സിറിയയിൽ ശുദ്ധസുറിയാനി (Pure Syrian) കത്തോലിക്കർ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെയും സ്വന്തമായ അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു അനുവദിച്ച കിട്ടുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള കുറെ കുടുംബങ്ങളോടുകൂടെ ഉടൻതന്നെ കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേരുന്നതിന് തയ്യാറാണെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി പറയുകയും പുനരുകൃത്തിനു വേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില യാക്കോബായ വൈദികർ ഇവിടങ്ങളിൽ ഉള്ളതായി എനിക്കറിയാം. സ്വന്തരീത്തും ക്രമങ്ങളും ഉടനടി മാറ്റി സീറോ മലബാർ റീത്തു സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യം പ്രയാസമാണെന്നത്രെ അവർ പറയുന്നതു്. ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു് സമുദായ പ്രമുഖനായ ഒരു യാക്കോബായ വൈദികൻ എറണാകുളത്തു വെച്ചു് അങ്ങയെക്കണ്ടു സംസാരിച്ചതായും അറിയുന്നു. ചില പൌരസ്ത്യരീത്തുകാർ അല്പമാത്രമായ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെക്കാൾ സ്വന്ത രീത്തിനെ കൂടുതൽ കാര്യമായി ഗണിക്കുന്നവരാണെന്നു് അവിടത്തേയ്ക്കും അറിയാമല്ലോ.

ഇവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എന്റെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും ഇവരുടെ പുനരുകൃത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം - എന്നുവേണ്ടാ ഇവരുടെ കൂട്ടമായുള്ള സഭാ പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം - ഇതായിരിക്കുമെന്നാണു്; എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ പുനരുകൃത്തിനായി ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു വൈദികരുടെ അഭിപ്രായവും ഇതുതന്നെയാണെന്നറിയാം. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ എഴുപതെമ്പതു കുടുംബക്കാരോടുകൂടെ മൂന്നു നാലു വൈദികരെ യാക്കോബായ സഭയിൽനിന്നും കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേർക്കുന്നതിനു കോട്ടയം മെത്രാനച്ചൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ച ഈ വലിയ നേട്ടത്തിനുള്ള കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാര സീമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നവർക്കു് അവരുടെ റീത്തു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതാണു്. എന്നാൽ, യാക്കോബ്യരിൽ ഒരു പ്ര

ധാനഭാഗം ഞങ്ങൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന കൊല്ലം രൂപതാതു
 ത്തിയിലാണ് വസിക്കുന്നത്. കൊല്ലം മെത്രാനായ ബ
 ന്സിഗർ തിരുമേനിയായാകട്ടെ, ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ,
 തന്റെ രൂപതയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു റീത്തിനു പ്രവേശനം
 നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ തീർത്തും എതിരാണ്. തന്നിമി
 ത്തം, ചില യാക്കോബായ വൈദികർ ഇവിടെ വിസ്മയ
 പൂർവ്വം എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു: ‘‘ഇതെന്ത്? നിങ്ങളുടെ
 ഒരു മെത്രാൻ - കോട്ടയം മെത്രാൻ - തന്റെ അധികാര
 സീമയ്ക്കകത്തുള്ള ഏതൊരു യാക്കോബായ വൈദികനും
 കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരുന്നവരും ഉദാരമായി റീത്ത
 നുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അതേ സമയം നിങ്ങളുടെ മറ്റൊ
 രു മെത്രാൻ - കൊല്ലം മെത്രാൻ - അതിനു കടകവിരുദ്ധ
 മായും നിലകുന്നു. ഇതു എന്തുകൊണ്ട്?’’

യാക്കോബായ സഭയിൽനിന്നും പൂർണ്ണ ബോധ്യ
 ത്തോടെ അങ്ങമിങ്ങും ഒന്നും ഒററയുമായി കത്തോലിക്കാ
 സഭയിൽ ചേരുന്നവർ അനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ വിഷമ
 തകരുന്നതന്നെ അവർണ്ണനീയങ്ങളാണ്. ഒരു ഉദാഹരണം
 പറയാം. നവമായി സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള ചില യുവ
 തീ യുവാക്കന്മാർ വിവാഹപ്രായം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അ
 വിവാഹിതരായി കഴിയുന്നതായി എനിക്കറിയാം. ത
 ക്കതായൊരു സഹചാരിയെ കിട്ടാനുള്ള പ്രയാസമാണ്
 ഇതിനു കാരണം. വിദ്വേഷം മൂലം യാക്കോബായക്കാർ
 അതിനു വഴിപ്പെടുകയില്ല. ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ
 അധഃകൃതരായി അവർ പരിഗണിക്കുന്നതിനാൽ അവരു
 മായുള്ള ബന്ധുതക്കു സാമാന്യമായി അവർ ആവശ്യപ്പെ
 ടുകയില്ല. ഇനി, പഴയ സുറിയാനി കത്തോലിക്കരോ
 ണെങ്കിൽ, മിക്കവാറും വിദൂരത്തിലും യാക്കോബായക്കാ
 രുടെ മദ്ധ്യത്തിലും വസിക്കുന്ന പുതുകത്തോലിക്കരായ
 ഇവർക്ക് തങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹത്തിനു നൽ
 കുന്നതിൽ സാമാന്യമായി വിമുഖരാണ്.

ഇതും ഇതിനു സമാനമായ ഇതര വൈഷമ്യങ്ങളും
 നീങ്ങിക്കിട്ടണമെങ്കിൽ പുനരൈക്യപ്പെടുന്നവരുടെ സം
 ഘ്യ വർദ്ധിച്ചേ മതിയാവൂ. അതിനാകട്ടെ തലക്കാല

ത്തേയ്ക്കുകിലും അവരുടെ റീത്തു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് ഏകമാർഗ്ഗമായി എനിക്കു തോന്നുന്നത്. വിശിഷ്ടം, ഇപ്പോൾ റീത്താവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പോലുള്ളവരിൽ നിന്നും ജനസ്വാധീനമുള്ള ചില യാക്കോബായ വൈദികർ സഭാപ്രവേശന ശേഷം ഞങ്ങളോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വജനങ്ങളുടെ പുനരൈക്യത്തിനു വേണ്ടി യത്നിക്കാത്ത പക്ഷം ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ കൊണ്ട് വലിയ ഫലമൊന്നുമുണ്ടാകയില്ലെന്നാണു സ്വന്തമേൽനിന്നും തോന്നുന്നത്. മാത്രമല്ല, താദൃശമായ ഒരു സഹകരണം കൂടാതെ ഞങ്ങൾക്കു അപരിചിതമായ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ ക്ലേശങ്ങൾ, അതും വലിയ ഫലമൊന്നുമില്ലാതെ, സഹിക്കേണ്ടതായും വരും. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, അവർക്കു റീത്തു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

അതുകൊണ്ട്, എവിടെയെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭയിൽ ചേരുന്ന ഏതൊരു യാക്കോബായ വൈദികനും, അവർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന റീത്തുതന്നെ, അതിൽ എന്തെങ്കിലും വിശ്വാസപിശക് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തിരുത്തിയ ശേഷം, ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കുകയോ, അതിനുള്ള അനുവാദം അവിടുന്ന് വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവിടുമുള്ള ഒരു സിറിയായിലെ കത്തോലിക്കാ അന്ത്യോക്യൻ റീത്തുപോലെ തന്നെ ആയിരിക്കുമല്ലോ. സ്വതേ തടസ്സമൊന്നുമില്ലാത്തതും, നമ്മുടെ സഭാമാതാവിന്റെ വിശാല മനസ്ഥിതിക്കും അരൂപിക്കും യോജിക്കുന്നതുമായ ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നമ്മുടെ ഭിന്നസഹോദരങ്ങളിൽ ഒരു നല്ല എണ്ണം വി. പത്രോസിന്റെ തോണിയിലേക്കു വരുന്നതായാൽ, അതു നിശ്ചയമായും ദൈവസ്തുതിയുടെ വർദ്ധനവിനു ഉപകരിക്കുന്നതും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാരതത്തിലേക്കുള്ള അങ്ങയുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഒരു ശാശ്വത സ്മാരകമായി ഇരിക്കുന്നതുമാണല്ലോ. ഇതത്രെ ഈ ആനുകൂല്യം അങ്ങയോടു അർത്ഥിക്കുന്നതിലുള്ള എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും, യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അങ്ങയെ നേരിട്ടുകണ്ട സംസാരിക്കുന്നതിനായി കഴിഞ്ഞ 11-ാം തീയതി ഞാൻ കൊല്ലത്തെ മെത്രാസന അരമനയിൽ വന്നിരുന്നെങ്കിലും അങ്ങയോടു സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരവസരം എനിക്കു കിട്ടിയില്ല. അതിനാലാണ് അവിടെനിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം അങ്ങയുടെ ദയാപരമായ ചിന്തനത്തിനായി ഞാൻ ഇത്രയും എഴുതി അയയ്ക്കുന്നത്.

അടുത്തുവരുന്ന ക്രിസ്തുസിൻറെയും നവവത്സരത്തിൻറെയും മംഗളങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ കേതരായ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിലെ ഞങ്ങളുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അങ്ങയുടെ പൈതൃകമായ ആശിസ്സു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു മിശിഹായിൽ ഏറ്റവും വിനീത പുത്രൻ,

(Sd) Fr. Gregory, C. D.

(വിവർത്തനം)

Catholic Mission House,

Kottarakara P. O.

21 - 12 - '24.

ഈ അപേക്ഷയ്ക്കു ഉടനെ ലഭിച്ച മറുപടിയനുസരണം.

J. M. J.

Quilon, 23-XII-'24.

Dear Rev. Father,

I was sorry not to have been able to see you when you called here. However, I read carefully your communication and I shall not omit to apprise the Sacred Oriental Congregation of your proposal. Meanwhile, you will continue praying and working for the good object you have in view, and for which I invoke upon you, dear father, the abundance of Divine blessings.

Yours Sincerely in Christ,

(Sd.) † Alexis Henry M. Lepicier, O. S. M.,
Abp. of Tarsus & Visitor Ap. to India.

To

The Rev. Fr. Gregory, C. D.
Catholic Mission House,
Kottarakara, P. O.

അദ്ധ്യായം 3

തുമ്പമൺ വലിയപ്പനെ
കത്തോലിക്ക സഭാപ്രവേശനത്തിനു
പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ.

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ഇടവകയിൽനിന്നും ഇദംപ്രഥമമായി കത്തോലിക്ക സഭയിൽ പ്രവേശിച്ച ധനാഡ്യനും ധീരനും വയോവൃദ്ധനുമായ ഒരു മഹാത്മാവാണ് 1936 ആഗസ്റ്റ് 11-ൽ 84-ാം വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ച ചക്കാലമണ്ണിൽ ഇടയിലെ വീട്ടിൽ തൊമ്മൻ കോരത്ത് അഥവാ 'തുമ്പമൺ വലിയപ്പൻ'. സഭാപ്രവേശനത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച പല കാരണങ്ങളാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. *

പന്തളത്തു കുളനടയിൽ ഞങ്ങൾ താമസിക്കുകയിൽ 1922 മേയ് മാസത്തിലാണ് ഞാൻ മി. കോരതിനെ ആദ്യമായി കണ്ടത്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാനായിത്തന്നെ ഞങ്ങളുടെ വസതിയിലേക്കു വന്നതാണ്. ആ പ്രഥമ സന്ദർശനാവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— ഞാൻ യാക്കോബായക്കാരനായി ജനിച്ചു. എന്നാൽ ചെറുപ്പത്തിലേ മാതേന്താമ്മാ സഭയിൽ ചേർന്നു. പക്ഷേ, എന്റെ പരിശോധനയിൽ അതിനെക്കാൾ പൂർവ്വികവും, സത്യമായതും യാക്കോബായ സഭയാണെന്നു തോന്നിയതിനാൽ അതിലേക്കു തന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ആ നിലയിലാണ് നിലപ്കുന്നത്. ഇവിടങ്ങളിൽ ആ രണ്ടു സഭയ്ക്കു പുറമേ മിക്ക പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളു

* 1936 സെപ്റ്റംബർ -18-ലെ 'നസ്രാണി ദീപിക' പത്രത്തിൽ ഞാൻ ഏഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ് ഇവ. അതു പിന്നീട് ഇഞ്ചിക്കലോടി ബ. തോമസച്ചൻ 1942-ലും ഞാൻ തന്നെ 1947-ലും പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇതു് ഒരു പുന:പ്രസിദ്ധീകരണം മാത്രമാണ്. (Ed.)

മുണ്ടു്. അവയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. കാരോലി
 ക്കാ സഭ മാത്രം ഇവിടെയാകട്ടെ സമീപസ്ഥലങ്ങളിലാ
 കട്ടെ ഇല്ല. അതാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും പുരാതനമായ സഭയോ
 ണെന്നും, ലോകത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളും അ
 തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ
 അതിനെ അത്യന്തം ചെറുത്തുചേർക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു
 കാരിൽനിന്നും ചിലതെല്ലാം കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അതി
 നെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവും എനിക്കില്ല. എങ്കിലും
 ഇത്ര പുരാതനവും സർവ്വവ്യാപകവുമായ ഈ സഭയെ ഇവർ
 ഇത്രയധികം ചേർക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ഇ
 തിന്റെ ബോധനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും ഒന്നു ഗ്രഹി
 ച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരി
 ക്കെയായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കയിലാണു് കാരോലി
 ക്കരും പഴയകൂറ്റു സുറിയാനിക്കാരുമായ രണ്ടു സന്യാസ
 പട്ടക്കാർ ഇവിടെ എന്റെ സമീപത്തു തന്നെ വന്നു താമ
 സിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കു് അറിയാൻ ഇടയായതു്. ഇ
 തിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

X X X X Z X X X

ഈ പ്രഥമ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഞങ്ങൾ
 പന്തളത്തു താമസിച്ചിരുന്നപ്പോഴും, പിന്നീടു ഞങ്ങളുടെ
 ആസ്ഥാനം തൃമ്പമൺ യാക്കോബായ പള്ളിയുടെ തെക്കു
 ഭാഗത്തേക്കു മാറിയ ശേഷവും മി. കോരുതു മതസംഗതി
 കളെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുമായി ദീർഘ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തു
 ന്നതിനും, ഏതന്തും കത്തോലിക്ക സഭയെപ്പറ്റി സാ
 മാന്യമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഇടയായിട്ടുണ്ടു്.
 ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, 1923-ൽ ഞങ്ങളുടെ വാസം തൃമ്പമ
 ണ്ണിൽനിന്നും കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു മാറ്റുകയുണ്ടായി. മതാ
 ന്വേഷിയായിരുന്ന മി. കോരുതിനു ഞങ്ങളുടെ ഈ വേർ
 പാടു ഭൃണ്യഹമായിത്തോന്നി. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾ കൊ
 ട്താരക്കര ചെന്നു കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേ
 ഹവും അവിടെയെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിമാരിൽ
 രണ്ടുപേരെ അവിടെയുള്ള രണ്ടു കുടുംബങ്ങളിൽ വിവാഹം

പെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വീടുകളിൽ കുറെ ഭി
 വസങ്ങൾ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ വന്നു സന്ദർശി
 ച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ഒരു ദിവസം മി. കോ
 രതു ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നു ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി;
 “ഇനി എന്റെ സഭാപ്രവേശനം ഒട്ടും താമസിപ്പിക്കാൻ
 നിവൃത്തിയില്ല. അച്ചന്മാർക്കു വിരോധമൊന്നുമില്ലെ
 കിൽ എന്നെ ഉടനെ തന്നെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കണം.
 ഇത്രപെട്ടെന്നു ഇതിനു എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണവും പ
 റയാം. ഇന്നലെ ഞാൻ ഇവിടെനിന്നും മകളുടെ വീട്ടി
 ലേക്കു പോകുംവഴി, ഈ പള്ളിയിൽ കയറി കാണിക്ക
 യും ഇടുംവെച്ചു കുന്നിക്കോട്ടു ചന്തയിലേക്കു മീൻകൊട്ട
 കളും ചുമന്നുകൊണ്ടു ധൃതിയിൽ പോയിരുന്ന കുമ്പളങ്കാ
 രും കാഞ്ഞിരകോട്ടുകാരനായ കുറെ മരയ്ക്കാത്തുകൾ എ
 ന്നൊന്നാണെന്നതിനും വലിയപ്പാ, ഇങ്ങോട്ടു വേഗം ചേ
 രണം എന്നു എന്നോടു പറയുന്നതിനും ഇടയായി. അതു
 കേട്ടപ്പോൾ “എങ്ങോട്ടു? മരയ്ക്കാന്മാരുടെ കൂടെയോ?”
 എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ “അതല്ല വലിയപ്പാ,
 കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു” എന്നു അവർ മറുപടി
 യും നൽകി. അതിനു “ഉം. ആകട്ടെ” എന്നു മാത്രം ത
 ല്ക്കാലം ഞാൻ പറഞ്ഞെങ്കിലും അതു കേട്ടപ്പോൾ മുതൽ
 എന്നിക്കു വലിയൊരു മനഃശുശ്രൂഷമാണ്. കാരണം,
 ധനസ്ഥിതികൊണ്ടും, പൂർവ്വികമായ ക്രിസ്തീയ പാര
 മ്പര്യംകൊണ്ടും, ജാത്യഭിമാനവും കുടുംബസ്ഥിതിയും
 കൊണ്ടും അവരെക്കാൾ വളരെ ഉയർന്ന നിലയിലിരി
 ക്കുന്ന എന്നോടു കാതോലിക്കരായ ആ സാധു സ്രീകൾ
 ഇങ്ങനെ സന്ധ്യപരയാനും എന്നിക്കു കേൾക്കാനും
 കാലമായല്ലോ എന്നുള്ളതാണ് അതു. അതുകൊണ്ടത്രേ
 ഉടനെയുള്ള സഭാപ്രവേശനത്തിനു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട
 നതു്.

X X X X X X X X

വൃദ്ധന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു സഭാസ്വീകരണം
 അടുത്തുതന്നെ നടത്തിക്കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു, അതോ
 ടെ അദ്ദേഹം തുമ്പമണ്ണിലേക്കു മടങ്ങുകയും, തന്റെ കളത്ര

പുത്രാദികളോടും ബന്ധുമിത്രാദികളോടും വിവരമറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഓരോരുത്തരോടും പറഞ്ഞിരുന്നതു “ഞാൻ കാതോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതു എന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ തടസ്സമാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കാര്യകാരണസഹിതം ഉടനെ പറയണം” എന്നായിരുന്നു. അതിനു് “ചത്താൽ എങ്ങനെയാണു്? പള്ളി എവിടെയാണു്? ആരോടുകൂടിയാണുസഹകരിക്കുക?” എന്നിങ്ങനെ ചിലരും, “യാക്കോബായ സഭയിലും രക്ഷയുള്ളസ്ഥിതിക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽതന്നെ നിന്നാൽ മതിയല്ലോ” എന്നു മറുചിലരും പറഞ്ഞു. അതിനുള്ള വൃദ്ധന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:— “ആത്മരക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണല്ലോ നാം ഒരു മതം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. ഒരു കർത്താവും ഒരു മാതൃദീസായും ഉള്ളതുപോലെ സത്യവിശ്വാസവും ഒന്നേ ഉണ്ടാകാവൂ എന്നുണ്ടല്ലോ. കാതോലിക്കരാണെങ്കിൽ ഏക സത്യവിശ്വാസം തങ്ങളുടേതാണെന്നും അതിനു പുറമേയുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം അസത്യങ്ങളാണെന്നും രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഏക സഭ കാതോലിക്കാ സഭയാണെന്നും ധൈര്യസമേതം പറയുന്നു. യാക്കോബായ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇതരക്രൈസ്തവസഭകളിൽ ഓരോന്നും തങ്ങളുടേതു സത്യമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു മാത്രമാണു് സത്യമെന്നോ കാതോലിക്കാ സഭയിൽ രക്ഷയില്ലെന്നോ പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു, രക്ഷയ്ക്കു് തടസ്സമില്ലാത്തതായി എത്രകക്ഷികൾ കൂടെയും സമ്മതിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ സഭയിൽതന്നെ ഞാൻ ചേരേണ്ടതല്ലെയാ? ആത്മരക്ഷ സർവ്വപ്രധാനമായൊരു കാര്യമായിരിക്കെ, അതു സംശയസ്ഥാനത്തുകൊണ്ടുപോയി വെറുക്കുന്നതു അവിവേകവും ബുദ്ധിഹീനതയും ആയിരിക്കയില്ലെ?”

ഈ വിധം വേണ്ടപ്പെട്ട ഏവരോടും വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചശേഷം മി. കോരുതുതാമസംവിനാ കൊട്ടാരക്കര എത്തുകയും അവിടുത്തെ കത്തോലിക്കാ പള്ളിയിൽവെച്ചു്

1923 മേയ് 8-ാം തീയതി 71-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മുരപ്പുകാരം കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

X X X X X

സഭാ പ്രവേശനവും കഴിഞ്ഞു തുമ്പമണ്ണിൽ തിരിച്ചെത്തിയ വൃദ്ധനോടു പലരും ചോദിച്ചിരുന്ന ഒരു ചോദ്യം “ഇനി ചത്താൽ എങ്ങനെയാണു്?” എന്നായിരുന്നു. അതിനു മി. കോരതു സന്ദർഭം നോക്കി നൽകിയിരുന്ന മറുപടി രസാവഹമാണു്, “ചത്താൽ എങ്ങനെയാണു്?” എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടെ അടുത്തുള്ളും കത്തോലിക്കാ പള്ളികളോ, ശവക്കോട്ടകളോ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ശവം എവിടെ സംസ്കരിക്കും എന്നതായിരിക്കുമല്ലോ നിങ്ങളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ സാരം. കൊള്ളാം. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടു് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഏക കാര്യം അതാണെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. അതു ഇന്നവിധത്തിൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കണം എന്നല്ലാം ഞാൻ മുൻകൂട്ടി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും അതിലേക്കു വേണ്ട തുക നീക്കിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യാലും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികൾ ആ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ വരുന്ന പക്ഷം ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? അതിനാൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ ശവം മൂടുന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ലാതെ, എന്റെ ശവം മൂടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടേ ആവശ്യമില്ല. അക്കാര്യം എന്റെ ഭാര്യയും മക്കളുമാണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. അവർക്കും അതിന്മേൽ ചിന്തയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ എന്റെ മൃതശരീരം കിടന്നുകൊള്ളട്ടെ. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അതു ചീഞ്ഞുനാറുന്നു എന്നു കാണുമ്പോൾ വല്ല വഴിപോക്കരെങ്കിലും അതെടുത്തു മൂടാതിരിക്കയില്ല. അതിനു അപ്പോൾ സ്ഥലവുമുണ്ടാകും.”

മറ്റു ചിലരോടാകട്ടെ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്നതു ഇങ്ങനെയാണു്. “ചത്താൽ എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ചത്താൽ എവിടെ മൂടും എന്നല്ലേ നിങ്ങളുടെ ഭയം? കൊള്ളാം, എവിടെ മൂടിയൊലേതു്?”

മൃതശരീരം മൂടുന്ന സ്ഥലവ്യത്യാസമനുസരിച്ചായിരിക്കുമോ ആത്മാവു രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നത്? ചീഞ്ഞുകി മണ്ണോടു മണ്ണായി ചേർന്നുപോകുന്ന ഈ ശരീരം മൂടുന്ന കാര്യമോർത്തിട്ട് നിങ്ങൾ സത്യസഭയിൽ ചേരാൻ മടിക്കുന്നു. ചീഞ്ഞഴിയാത്തതും, മരണമില്ലാത്തതുമായ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും നാം ഒന്നു ഓർക്കേണ്ടതല്ലയോ? അതിനാൽ ചത്താൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണു് എന്നുള്ളതും നാം ഒന്നു ചിന്തിക്കണം. ഇതാണു കൂടുതൽ സാരമായിട്ടുള്ളതു്. ചത്താൽ മൂടുന്ന കാര്യം ഓർത്തിട്ടു നിങ്ങൾ കാര്യമോർത്തിട്ടു സഭയിൽ ചേരാൻ മടിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചത്താൽ പിന്നെയുള്ള ആത്മാവിന്റെ കാര്യമോർത്തിട്ടു എന്തിന്നു അതിൽ ചേരാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണു വന്നതു്.

ഇനിയും ചിലർക്കു ഈ ചോദ്യത്തിനു വൃദ്ധൻ കൊടുത്തിരുന്ന മറുപടി വേറൊന്നാണു്. 'ചത്താൽ എങ്ങനെ' എന്നാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യം. ചത്താൽ മൃതശരീരം മൂടുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആയിരിക്കുമല്ലോ ഭയം? കൊള്ളാം, നിങ്ങൾ ഇത്ര പാവങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. എന്റെ പുരയിടങ്ങളിൽ കുറവർ, പുലയർ, പറയർ ആദിയായി പലർ വസിക്കുന്നുണ്ടു്. അവർക്കാകും ഒരിഞ്ചു സ്ഥലം പോലും സ്വന്തമായിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും സാധുക്കളായ അവർ മരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു മൂടാൻ സ്ഥലം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ആരും മൂടപ്പെടാതിരിക്കുന്നുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു, ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇത്രയധികം പുരയിടങ്ങളും നിലങ്ങളുമെല്ലാമുള്ള എനിക്കു ഞാൻ മരിച്ചാൽ മൂടാൻ സ്ഥലം കിട്ടുകയില്ലെന്നാണോ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതു്? കഷ്ടംതന്നെ!

X X X X X

ഒരിക്കൽ മി. കോരത്തിന്റെ മൂത്ത പുത്രിയോടു ആരോ ഒരായ ചോദിച്ചു. "അന്നമ്മേ, എന്താണു നമ്മുടെ ഇടയിലെ വീട്ടിലെ വലുപ്പനു ഒരു 'കട്ട' ഇളകിയിരിക്കയാണോ?"

പുത്രീ:-എന്താണ് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാൻ കാരണം?

അപരൻ:- അല്ല, ഈയിടെ റോമായിൽ ചേർന്നിരിക്കയാണെന്നുകേട്ടല്ലോ?

പുത്രീ:- ആഹാ! അത്രേയുള്ളോ?

ഈ സംഭാഷണവിവരം വൃദ്ധൻ തന്നെ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളോടു പറയുകയും അതെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഒരു വിമർശനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു യാക്കോബായക്കാരനായ അയാൾ ഈ വിധം പറഞ്ഞതിൽ എനിക്കു ഒട്ടും വിസ്മയം ഇല്ല. മറിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലാണു വിസ്മയിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ സർവ്വസാതന്ത്ര്യങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ ഏവനും കാംക്ഷിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിക്കുക എന്നതു ഒരു ഭ്രാന്തായി പുറജാതികൾക്കു തോന്നാം. അങ്ങനെതന്നെ കൂടുതൽ നിബന്ധനകളും ചട്ടംകെട്ടുകളും ഉള്ള കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു ജീവിക്കുന്നതു 'കുത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകം' പോലിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കേതര ക്രൈസ്തവസഭക്കാർക്കു് ഒരു ഭ്രാന്തായി തോന്നാം. എന്തിനു് ഒരു ദൈവായക്കാരൻ (സന്യാസി) ആയി ജീവിതം നയിക്കുന്നതു ഒരു ഭ്രാന്താണെന്നു കത്തോലിക്കരിൽ തന്നെയും പലർ വിചാരിക്കാറില്ലേ? ഒരുപക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കുമോ സന്യാസാത്മികളായി നിങ്ങൾ കൂട്ടി വളർത്തുന്ന ചെറുപ്പക്കാർക്കു് അസ്പിരാന്റുകാർ (Aspirants) എന്നോ, 'അരപ്രാന്തുകാർ' എന്നോ മറ്റോ പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ടു്. സന്യാസം ലോകദൃഷ്ട്യാ ഒരു മുഴുഭ്രാന്തായിരിക്കെ, അതിനെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരെ അര ഭ്രാന്തന്മാരായി പരിഗണിക്കുന്നതിൽ തരക്കേടൊന്നുമില്ലല്ലോ. അതിനാൽ എന്റെ മകളോടു ചോദ്യം ചെയ്തയാൾ എന്നെ ഒരു 'കട്ട' ഇളകിയവനായി വിചാരിക്കുന്നതിൽ വിസ്മയിക്കാനില്ല.

X X X X Z

സഭാപ്രവേശനം കഴിഞ്ഞതുമുതൽ മരണംവരെ മിക്കോരുതു് ഒരു ക്രൂശീതരൂപം സഭാ കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരു

ന്നു. തുമ്പമൺ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇതൊരു അപൂർവ്വ നടപടി ആയിരുന്നതിനാൽ കാണികളെ തന്നിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടെയാണു വൃദ്ധൻ ഈ വിധം ചെയ്തിരുന്നതു്. ഇതേപ്പറ്റി 'ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിമ' നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലാണു് ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. അല്ലാതെ പുറമേയല്ല, എന്നു പറഞ്ഞ ഒരാൾക്കു അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഹൃദയത്തിൽ അതു ഉണ്ടാകുന്നതിനു ഇതു ഒരു വിധത്തിൽ സഹായിക്കുക കൂടെയും ചെയ്തയില്ലേ? എന്നായിരുന്നു.

X X X X X

“വലിയപ്പാ, ഞാനുംകൂടെ കാതോലിക്കാ സഭയിൽ ചേൺകൊള്ളാം. എനിക്കു അവിടെനിന്നും എന്തു കിട്ടും?” എന്ന് ഒരിക്കൽ ഒരു യുവാവു് മി. കോരുതിനോടു ചോദിച്ചു. അതിനു വൃദ്ധൻ “മററൊതൊരു കാതോലിക്കനും സഭയിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്നതെല്ലാം സൗജന്യമായി നിനക്കും നൽകുന്നതാണു്. കമ്പസാരം ആദിയായവയ്ക്കു നീ പണമൊന്നും കൊടുക്കേണ്ടതു മില്ല” എന്നുത്തരം നൽകി.

യുവാവു് - അതു എനിക്കറിയാം. പിന്നെ എന്തു കിട്ടും എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

വൃദ്ധൻ - കൊള്ളാം. രക്ഷയുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഇതാണു് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥബോധത്തോടെയാണു് നീ വരുന്നതെങ്കിൽ മറ്റു കാതോലിക്കർക്കുള്ളതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സമ്മാനം വിശേഷാൽ നിനക്കു ലഭിക്കും. അതു മററൊന്നുമല്ല ഒരു കുരിശത്രെ. മറ്റു കാതോലിക്കർക്കുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വിഷമതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി നീ സഹിക്കേണ്ടതായി വരും എന്നതാണു് ഞാൻ ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്നു നീ ഗ്രഹിക്കുമെല്ലാം.

X X X X X

യാക്കോബായക്കാരുടെ ഒരു മാനുസ്രെതാവും, ഒരു കത്തോലിക്ക വൈദികനുമായുണ്ടായ ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ “അച്ചാ, നിങ്ങളുടെ അപ്രമാദിത്വം (Infallibility) എന്ന

താണു് ഞങ്ങളെ അധികമായി വിഷമിപ്പിക്കുന്നതു്. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈസഭകൾതമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിന്നു ഒരു പ്രയാസവുമില്ലായിരുന്നു' എന്നു ആ യാക്കോബായക്കാർ പറഞ്ഞതായി നമ്മുടെ വൃദ്ധൻ ഒരിക്കൽ കേട്ടു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പറയുകയാണു്: 'ഹാ! അയാൾ ഇത്ര ഭോഷനാണോ? കാരോലിക്കാ സഭയിലേക്കു എന്നെ മുഖ്യമായും ആകർഷിച്ചതു ഈ അപ്രമാദിത്വമാണു്. അതില്ലെങ്കിൽ, ഇത്രയധികം നിബന്ധനകളുള്ള പ്രസ്തുത സഭയിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും ഞാൻ നിലക്കുകയില്ല. അതിന്നും തെറ്റിപ്പോകാമെങ്കിൽ അതും ഇതര സഭകളും തമ്മിൽ എന്താണു് വ്യത്യാസം? കുറെക്കൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഒരു സഭയിൽ എനിക്കു നിന്നുകൂടെയോ? എന്നുവേണ്ടോ, എന്റെ സൌകര്യമനുസരിച്ചു സ്വന്തമായി ഒരു നവീന സഭയുണ്ടാക്കി അതിൽ എനിക്കു ജീവിച്ചു കൂടെയോ? പ്രമാദമുള്ള ഏതൊരു സഭയോടും സമമുള്ളതായിരിക്കുമല്ലോ എന്റെ ആ സഭയും. - അതിനാൽ പ്രമാദരഹിതമായ ഏക സഭ കാരോലിക്കാ സഭയാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു് ഞാനതിൽ ചേർന്നതും, ഇന്നും അതിൽ ജീവിക്കുന്നതും.

X X X X X

ഒരു പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയും താർക്കികനുമായിരുന്ന പരേതനായ ഐരൂർ വില്ലോത്തു് മി. നൈനാൻ വറുഗീസീനെപ്പറ്റി പലരും കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഐരൂരുള്ള കമ്മലീത്താ ആശ്രമം സന്ദർശിക്കാനായി മി. കോരുതു അവിടെ ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ കാണാനിടയായി. പരസ്പരം കേട്ടറിവേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ പ്രഥമ സന്ദർശനവേളയിൽ സരസനായ മി. നൈനാൻ വർഗ്ഗീസു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. 'എന്റെ വലിയപ്പാ ഇതെന്തു പററി? എന്തുകൊണ്ടാണു് ഈ അബദ്ധത്തിൽ ചെന്നു ചാടിയതു്? ഞങ്ങളാണെങ്കിൽ ചെറുപ്പക്കാരാണു്. ബുദ്ധിയിക്കും മറ്റും വേണ്ട പകപത വന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഓരോ അബദ്ധത്തി

ൽ ചെന്നു ചാടിയെന്നു വരാം. അതിൽ വിസ്മയിക്കാനു
മില്ല. എന്നാൽ, വലിയപ്പനെപ്പോലെ ഇത്ര നല്ല പ്രാ
യവും ജ്ഞാനവും പകരതയുമെല്ലാം സിദ്ധിച്ചവർ ഇങ്ങ
നെ നിൽക്കുന്ന നിലവിട്ടു റോമായിലേക്കും മറ്റും എട്ട
ത്തു ചാടിയാൽ അത്യേറ്ററി എന്തു പറയട്ടെ.''

വൃദ്ധൻ: എന്റെ കഞ്ഞെ, ഞാനും അക്കാര്യാതന്നെ
യാണു വിചാരിക്കുന്നതു്. എനിക്കാണെങ്കിൽ വയസ്സു്
എമ്പതോളമായി. ശവകുടീരയിലേക്കു കാൽ നീട്ടിക്കഴി
ഞ്ഞു. ഇനി ലോകത്തിനുംവേണ്ട, ലോകത്തെയും വേ
ണ്ട എന്ന നിലയിലായി മരണം പാത്തിരിക്കുകയാണ്.
എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ മരിക്കാൻ കാരോലിക്കാസ
ഭവോലെ ഇത്ര വിശിഷ്ടമായ വേറൊരു സഭ ഞാൻ കാ
ണുന്നില്ല. അതിനാലാണ് ഞാൻ തത്രപ്പെട്ടു ആ സഭയി
ൽ ചേർന്നു്. ജീവിക്കാൻ മാത്രമാണെങ്കിൽ ഇതു ഒട്ടും
പററിയതുമല്ല. അതിനാകട്ടെ നമ്മുടെ യാക്കോബായ,
മാത്തോമ്മാ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു് ആദിയായവയാണ് അധികം
നല്ലതു്. അങ്ങനെയിരിക്കെ, യൗവ്വനയുക്തരായ നിങ്ങ
ളെപ്പോലുള്ളവർ, ജീവിതസുഖമനുഭവിക്കേണ്ടതായ ഈ
ചെറുപ്രായത്തിൽ പ്രസ്തുത സഭകളിൽനിന്നും മരിക്കാനു
ള്ളവർക്കുള്ള ഈ റോമാസഭയിൽ ചെന്നു ചാടിയിരിക്കു
ന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്.
ഇതിലാണ് എനിക്കു വിസ്മയം.

X X X Z X

നല്ല ചരിത്രപുസ്തകമായ ഒരു യാക്കോബായക്കാരനു
മായി മി. കോരുതു ഒരിക്കൽ സംഭാഷിച്ചു കൊ
ണ്ടിരിക്കയിൽ ആ ചരിത്ര പ്രിയൻ ഇങ്ങനെ പറ
ഞ്ഞു. 'ഇവിടെ വന്നു താമസിക്കുന്ന രണ്ടു സന്യാസപു
സ്തകാരെ കണ്ടുകൊണ്ടു് വലിയപ്പൻ വിചാരിക്കുന്നതു ഇതു
പോലെയാണ് കാരോലിക്കർ ഏവരും എന്നായിരി
ക്കും. എന്റെ വലുപ്പം, വൃദ്ധതയിൽപ്പെട്ടുപോകരുതേ.
ഈ രണ്ടുപുസ്തകം നല്ലവർ തന്നെ. എന്നാൽ, എല്ലാവരും
ഇതുപോലൊന്നുമല്ല. കാരോലിക്കർ കൂട്ടമായി വസിക്കു
ന്ന വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള

ഒരാളാണു് ഞാൻ. മീനപ്പിള്ളിൽ, തൊടുപുഴ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ മദ്യപാനം, അടിപിടി, കൊലപാതകം ആദിയായവ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു വലിയപ്പൻ അറിയാമോ? അവിടങ്ങളിലാണെങ്കിൽ കാരോലിക്കരേയുള്ളു എന്നു പറയാം.

വൃദ്ധൻ: ആഹാ! അങ്ങനെയൊ? അപ്പോൾ എന്താണു് കാരോലിക്കർ ഏവരും ഈ വിധ അക്രമങ്ങൾ നടത്തണമെന്നു അവരുടെ നിയമങ്ങളിലൊ, മേലധികാരികളുടെ കല്പനകളിലൊ വല്ലതുമുണ്ടോ?

ചരിത്രപട്ട: ഹേയു് അതില്ല. ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവിധമൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നു കർശനമായ കല്പനകളുണ്ടു്.

വൃദ്ധൻ: ഹാ! അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിവൃത്തിയുണ്ടു്. ഈവിധ അക്രമങ്ങൾ ഒരോ കാരോലിക്കനും പ്രവർത്തിച്ചേമതിയാവൂ എന്നുവല്ലതുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ വിഷമിച്ചുപോകുമായിരുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടു പരാജിതനായ ഭാവം കാണിക്കാതെ ചരിത്രപട്ട തുടർന്നു പറഞ്ഞു: വലിയപ്പൻ ചരിത്രങ്ങളൊന്നും വായിച്ചിരിക്കയില്ല. ചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളം വായിക്കണം. അപ്പോൾ കാണാം ഈ കാരോലിക്കരുടെ പൂച്ചെല്ലാം തെളിയുന്നതു്.

വൃദ്ധൻ: അതേ കേഞ്ഞ, ഞാനും അതുതന്നെയാണു് പറയുന്നതു്. ചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളം വായിക്കണം—(അതായതു, അയാൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരുവശംമാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു എന്നും, അതിന്റെ മറുവശംകൂടെ നന്നായി ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം യഥാർത്ഥ ചരിത്രങ്ങൾകൂടെ വായിക്കണമെന്നും, അപ്പോൾ പൂച്ചു എവിടെയാണെന്നു് വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കാൻ ഇടയാകുമെന്നുമാത്രം സാരം.)

X X X X X

പുത്തൻകുറുകാരുടെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ തമ്പ്രമൺ സന്ദർശിച്ച ഒരവസരത്തിൽ മി. കോരുതു അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കാണുകയും, താൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ

ചേർന്നു വിവരം ഉണർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും കുററുരോപണങ്ങൾക്കും മി. കോരതു സമാധാനം നൽകി. ഒടുവിൽ, അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: "റോമ്മാ സഭയിൽ പട്ടക്കാർ രെല്ലാം അവിവാഹിതർ ആയിരിക്കണമെന്നു ഒരു നിർബന്ധനിയമമുണ്ടെന്നും, അതുമൂലം അവരുടെ വൈദികരുടെ ഇടയിലുള്ള വഷളുത്തങ്ങൾക്കും അസാമാന്യീക നടപടികൾക്കും കണക്കില്ലെന്നും അറിയാമോ?

വൃദ്ധൻ: തിരുമേനി ഇതുവരെ പലതെല്ലാം കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അവയ്ക്കു അടിയൻ കഴിവുള്ള സമാധാനവും നൽകി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചോദിച്ച ഈ ചോദ്യത്തിനു അടിയൻ തക്ക സമാധാനമില്ല. കാരണം, അടിയൻ ഒരു വിവാഹിതനാണ്. അതിനാൽ അവിവാഹിതരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്തെല്ലാമെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. തിരുമേനിയോടുകൂടി അവിവാഹിതജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവസ്ഥനായിരിക്കെ അങ്ങനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചു അവിടുന്ന് കല്പിച്ചു പറയുന്നതിൽ അടിയൻ വിശ്വസിക്കുകയല്ലാതെ എന്താണു ചെയ്യുക?

X X X X X

വേറൊരു അവസരത്തിൽ മി. കോരതു യാക്കോബായക്കാരുടെ ഒരു ബാങ്കിൽ ചെന്നിരുന്നു. ബാങ്കിലെ സിൻഡിക്കറ്റുകളെല്ലാം പുതിയ ബാവാക്കക്ഷിയിലും മെത്രാക്കക്ഷിയിലും ഉൾപ്പെട്ട ചെറുപ്പക്കാർ ആയിരുന്നു. അവർ വൃദ്ധന്റെ സഭാമാറ്റത്തെപ്പറ്റി പല ചോദ്യങ്ങളും ചെയ്തു. അവയ്ക്കുവേണ്ട സമാധാനം പറഞ്ഞശേഷം ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം അവരോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ കാതോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടു കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി. ഇവിടെ സഹകരിക്കുന്നതിനുപോലും ആരുമില്ലെന്നു പറയാം. അതിനാൽ, തിരികെ പഴയനിലയിലേക്കുതന്നെ പോയെങ്കിലോ എന്നു ചിലപ്പോൾ സംശയിച്ചുപോകുന്നു. പക്ഷേ, അവിടെയിതാ വലിയൊരു പ്രതിബന്ധം. എന്താണെന്നോ? ഞാൻ വിട്ടു സഭ യാക്കോബായ ആയിരുന്നു.

ഇപ്പോഴാകട്ടെ അതു പുതിയ ബാവാ കക്ഷിയെന്നോ, മെ
ത്രാൻകക്ഷിയെന്നോ, ഓർത്തഡോക്സോ എന്നോ ഒക്കെ ആ
യിരിക്കുന്നെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഇവയിൽ ഏതാണ്
ശരിയെന്നും, ഏതിലാണ് ഞാൻ തിരികെ വന്നു ചേരേ
ണ്ടതെന്നും നിങ്ങൾ ദയവായി ഒന്നു പാഞ്ഞുതന്നാൽ ഞാൻ
അതിലേക്കു ചേർന്നേക്കാം..”

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അതു തങ്ങളെ കളിയാക്ക
ുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രം വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ വിവിധ കക്ഷികളിൽപെട്ട ബാങ്കുകാർ ക്ഷോ
ഭിക്കാനും കത്തോലിക്കാസഭയെ ഭൂഷിക്കാനും തുടങ്ങി.
അങ്ങനെ ആ സംഭാഷണവും അവസാനിച്ചു.

X X X X X

മി. കോരുത്തിന്റെ സഭാപ്രവേശനത്തിനു മുമ്പും പി
മ്പും ഞങ്ങളെ പല പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം
മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. താദൃശ സന്ദർശനാവസരങ്ങളി
ൽ ചിലപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും ചില പലഹാരങ്ങൾ
കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, സന്യാസികളായ ഞങ്ങ
ൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നും, ഇങ്ങനെയൊന്നും
സഭയ്ക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതില്ലെന്നും പല തരത്തിലും പ
ല പ്രാവശ്യവും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ ഉ
പായങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വൃദ്ധൻ ആ വാക്കുകളെ സ
ന്ദേഹം അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം
ഞങ്ങളുടെ വസതിയിൽ വന്നിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ ര
ഹസ്യമായി ഒരു പാത്രമെടുത്തു അതിൽ എന്നോ നിക്ഷേ
പിക്കുന്നതായി കണ്ടുകൊണ്ടു സ്വപ്നം ഉയർന്ന സ്വരത്തി
ലും ഗൌരവഭാവത്തിലും ഒരച്ചൻ ചോദിച്ചു, “എന്താ
ണ് രഹസ്യമായി ഈ ചെയ്യുന്നത്? ഇങ്ങനെയൊന്നും ഇ
വിടെ കൊണ്ടുവരരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? “
എന്ന്.

ഇതിനു സരസനായ വൃദ്ധൻ അതേ സ്വരത്തിലും അ
തേഭാവത്തിലും ഉടനടി നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:

“ഞങ്ങൾ പുത്തുകൂറുകാർ പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുകയില്ലെന്നു അച്ചൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?”

ഇതിനെ തുടർന്നു അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: “ഏന്റെ അച്ചാ, എന്നെപ്പറ്റി എന്തോ വലുതായി അച്ചന്മാർ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നു. എന്നിങ്കു അധികമൊന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാ. പലതും അറിയേണ്ടതായും പഠിക്കേണ്ടതായും ഉണ്ടു്. ഞാൻ ഇനിയും ഒരു പഴയകൂറു കാതോലിക്കൻ ആയിട്ടില്ലെന്നു ഓർക്കണം. എന്നെ ഒരു വെറും ‘പുത്തുകൂറു’ കാതോലിക്കനായി മാത്രം കരുതിക്കൊണ്ടു എന്നിങ്കു വേണ്ടതു പറഞ്ഞുതന്നു പഠിപ്പിക്കണം. ഇതാണെന്റെ ഏക പ്രാർത്ഥന.

X X X X X

മി. കോരുതിനു വേണ്ട വൈദികകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുക്കാനായി ഞങ്ങൾ കൊട്ടാരക്കര നിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ തൃവമണ്ണിൽ ചെന്നിരുന്നു. തദ്ദേശസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുള്ള ഭക്ഷണം സ്വന്തവീട്ടിൽ പാകം ചെയ്യിച്ചു് ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ വൃദ്ധൻതന്നെ കൊണ്ടുവന്നു തരുകയായിരുന്നു പതിവു്. ഇതിൽ ഞങ്ങൾ അക്ഷമത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, മറ്റുരരത്തിൽ ഇതിലേക്കു വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നും, തന്നെത്താൻ ഈ വിധം ചുമന്നു കൊണ്ടു വരരുതെന്നും നിർബന്ധമായി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ, ഇതിനു ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സമാധാനം ഇതായിരുന്നു.

“ഞാൻ ഇത്രയും കാലം സത്യം ഗ്രഹിക്കാതെ ജീവിതം കഴിച്ചു. ഇക്കാലമെല്ലാം ഒരുവിധത്തിൽ പാഴായിപ്പോയെന്നു പറയാം. അതിനാൽ, ഇനിയുള്ള ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു് ഞാൻ വല്ലതും സമ്പാദിക്കണ്ടേ? എന്നെ സത്യവഴി കാണിച്ചുതന്ന യേശുമിശിഹായുടെ സ്ഥാനപതികളായ ആ അച്ചന്മാർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടതു എന്റെ കടമയാണെന്നും, അവർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ സംഗതികളു

കൂടെയും തക്കസമ്മാനം പരലോകത്തിൽ എനിക്കു കിട്ടുമെന്നുമാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ അച്ഛന്മാർ എന്നെ തടയരുതെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

X X X X X X X X

മി. കോരതു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് കുറെ കാലങ്ങളായിട്ടും കുടുംബാംഗങ്ങൾ അതിൽ പ്രവേശിക്കാതെ നിലകൊണ്ടു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും, അവരോടു ഒന്നും പറയുന്നില്ലയോ എന്നും ചോദിച്ചിരുന്നവർക്കു വൃദ്ധൻ കൊടുത്തിരുന്ന മറുപടി ഇതാണ്.

ഞാൻ സത്യം ഗ്രഹിച്ച മാത്രമാണ് കത്തോലിക്കനായിത്തീർന്നതെന്നു അവർക്കറിയാം. ഞാൻ നിർബന്ധമായി പറഞ്ഞാൽ അവരും സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടാവശ്യം ഞാൻ കാണുന്നില്ല. സ്വയം ബോധ്യം വന്നിട്ടു അവർ ചേരട്ടെ എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. സഭയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ അവരോടു പറയുന്നതിനും പുറമേ, സഭാനടപടികൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാനും ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. എന്റെ ജീവിതം കണ്ടിട്ടു അവർ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഞാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഈ മനഃസ്ഥിതിയുടെ ഫലമായി മി. കോരതിന്റെ വൃദ്ധയായ ഭാര്യ ബഥനിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, 1934-ൽ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരു പുത്രന്മാരിൽ ഒരു മാതേന്താ മൃനായിരുന്ന ഇളയ പുത്രൻ മി. സി. കെ. കോശി കുടുംബസഹിതം മറ്റു ചില ആളുകളോടുകൂടെ വൃദ്ധന്റെ ശവസംസ്കാര ദിവസം തന്നെ 1936-ലും, യാക്കോബ്യനായിരുന്ന മുത്ത പുത്രൻ മി. സി. കെ. തോമ്മസും കുടുംബവും 1942-ലും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി.

ഉപസംഹാരം

പന്തളം മിഷനിലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം നിർത്തലാക്കിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ മടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ കൊല്ലം മെത്രാൻ ബൻസിഗർ തിരുമേനി തന്റെ 8-1-'25-ലെ 10774-ാം നമ്പർ കല്പനവഴി ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ പുത്തൂർ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ വിശദമായി കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പുകക്കം ഇതാണ്:—

“ആദ്യം പന്തളത്തും, പിന്നീട് തൃവയലക്കണ്ടിയിലും, ഒട്ടവിൽ കൊട്ടാരക്കരയും വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പന്തളം, തൃവയലക്കണ്ടി, കൊട്ടാരക്കര, തലവൂർ, കിഴക്കേത്തൈരൂർ, അടൂർ, ചന്ദനപ്പള്ളി, ഓമല്ലൂർ, നീർലാകം, പുത്തൻകാവു, ചെങ്ങന്നൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ഞങ്ങൾ പലതവണ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇവയിൽ തൃവയലക്കണ്ടിയിലും, ഓമല്ലൂരമല്ലാതെ ഇതര സ്ഥലങ്ങളിൽ പുനരുകൃത്തിനുള്ള വലിയ ശ്രമമൊന്നും കാണുന്നില്ല. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ മതവിജ്ഞാനത്തിന്റെ കുറവും, അനുസരണരൂപിയിലുള്ള ശുഷ്കതയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അത്യാകാംക്ഷയും നിമിത്തം അവരുടെ പുനരുകൃതം അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

“എന്നിരുന്നാലും അവിടവിടെ പൂർണ്ണബോധ്യത്തോടെ പുനരുകൃതപ്പെടുന്ന യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾക്കു സാമുദായികമായി, പ്രത്യേകിച്ചും വിവാഹസംബന്ധമായി, നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമതകൾ നിരവധിയാണ്. കൂട്ടമായുള്ള സഹപരിവർത്തനം വഴിയല്ലാതെ അവ പരിഹരിക്കപ്പെടാനും പ്രയാസം. അതിനാൽ,

അത്തരത്തിലുള്ള പുനരുകൃത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്ന വല്ലൊരു പുതിയ മാറ്റം കണ്ടെത്തിയേ മതിയാവൂ. അതിനാകട്ടെ, അവരുടെ റീന്യൂ^o അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു സഹായകമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.”

ഇവയെല്ലാമാണു^o കൊല്ലം മെത്രാനച്ചന്റെ ആഗ്രഹാനുസരണം 1-2-'25-ൽ, അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു^o, ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ ചുരുക്കം.

പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിൽ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ അന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ തുമ്പമണ്ണിലും ഓമല്ലൂരും അല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും പുനരുകൃത്തിനുള്ള ശ്രമമൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു^o. എന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ ആരറിയുന്നു! അന്നത്തേതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തവും വിസ്മയാവഹവുമാണു^o 50 കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള അവിടങ്ങളിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. ഉദാഹരണമായി, അന്നു^o ഞങ്ങൾ പല പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതും, റിപ്പോർട്ടിൽ പുനരുകൃത്തിനു അത്ര ശ്രമമില്ലാത്ത ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതും, അന്നു ഒറ്റ കത്തോലിക്കൻപോലും ഇല്ലാതിരുന്നതുമായ കിഴക്കേത്തരുവിലെയും ചന്ദനപ്പള്ളിയിലെയും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി കണ്ടാലും!

കൊട്ടാരക്കര കിഴക്കേത്തരുവിൽ ഇന്നു 125 കത്തോലിക്ക കുടുംബങ്ങളും, നല്ലൊരു പള്ളിയും, ഒരു കന്യകാ മഠവും, ഒരു ഹൈസ്കൂളും, പല കത്തോലിക്കാ സംഘടനകളും ഉണ്ടെന്നാണു^o അറിയുന്നതു^o. അവിടുത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ (1971) വികാരി പ്രസിദ്ധനായ തുമ്പമൺ വലിയപ്പന്റെ പെന്താഗ്രൻ ഫാദർ സി. കെ. കോശി ചക്കാലമണ്ണിൽ ആണു^o എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണു^o.

അങ്ങനെ തന്നെ, കൈപ്പട്ടൂരിനു സമീപമുള്ള ചന്ദനപ്പള്ളിയിൽ 100-ൽപരം കത്തോലിക്ക കുടുംബങ്ങളും, ഒന്നാം

രം വലിയൊരു പള്ളിയും, ഒരു കന്യാകാമാവും, ഒരു നേഴ്സറി സ്കൂളും, ചില കത്തോലിക്കാ സംഘടനകളും, ഇടവകക്കാരായി 14 പട്ടക്കാരും, 8 കന്യാസ്ത്രീകളുമാണ് ഇന്നുള്ളത്. ഈ ഇടവകയിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗവും, ഇവിടെ ആദ്യമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ട ഒരു ധീരാത്മാവും, അന്നത്തെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുള്ള എന്റെ മിഷൻ യാത്രകളിൽ എന്നെ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രേഷിതവര്യനാണ് ഈ '71 ഒക്ടോബർ 10-ൽ 84-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായ നരിയാപുരം അയ്യനേത്തു പീലിപ്പോസ് വാല്യൂർ എന്നുള്ള സംഗതിയും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ.

L. D. S. & M.

(Superiorum Permissu)

Printed at
The Catholic Mission Press, Kottayam.

MALANKARA
LIBRARY